

HET SPIEGELKEN

BLAD VOOR EN DOOR AANGENAME MENSEN

Maart 2002

Tedju, ik krijg mijn savat
niet aan!

De paashaas werd enigszins brutaal gewekt.

V.U.: Klaas Vercruyse en Pieter Maerten

Paaseispiegelken

Inhoud

12 Half-time

De eersteproevers zijn begonnen aan hun weg bergaf. Voor ze aan de terugweg begonnen hebben ze boven op de top wel nog een feestweekje georganiseerd. Een verslag van de half-time van eerste proef, ofte hoe elke week er zou moeten uitzien.

29 Paasshow 2002

Schitterende show en goed te volgen, tot het konijn ruzie begon te maken met iemand die Nieuw Curriculum heette en ergens in de zaal moet gezeten hebben. Moeilijk te begrijpen. Misschien zat er wel een dubbele bodem in of zoiets. 'k Zou het niet weten.

38 Praesidiumverkiezingen

Le nouveau Beaujolais est arrivé. Het kersverse praesidium ziet er prachtig uit. De sportpraeses waren nog nooit zo atletisch gebouwd, de vice was nog nooit zo mooi, de redactie nog nooit zo grappig (die van dit jaar buiten beschouwing gelaten). De toekomst is verzekerd!

In de kantlijn

Op een kille dag in het putje van de winter stopt een vrachtwagen aan een rood licht. Achter deze wagen rijdt een dom blondje. Zij stopt op haar beurt, stapt uit, klopt op de deur van de vrachtwagen en roept: 'Meneer, ik ben Peggy en u verliest uw lading!'

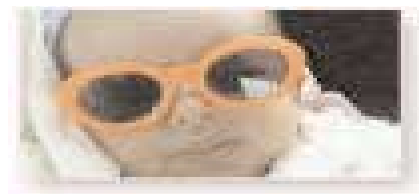
De vrachtwagenbestuurder wil wel antwoorden, maar net op dat moment wordt het licht groen en rijdt hij door.

Aan het volgende licht begint het blondje opnieuw met het hele gedoe. Maar ook deze keer vertrekt de camionneur, zonder zelfs te letten op het domme blondje. Hij heeft echter geen geluk, want ook de volgende lichten staan op rood.

Het blondje, ondertussen behoorlijk op haar tenen getrapt, stapt opnieuw uit, gaat voor de camion staan en roept heel luid: 'Meneer, ik ben Peggy en u verliest uw lading!' Waarop de man geënerveerd zijn raampje opent en tegen het blondje roept: 'Mevrouw, ik ben Eric en ik strooi zout...'

Inhoud	3
Sjacie spreekt	4
Also sprach das Redaction	5
Also sprach das Redaction'	6
Weekend 2de proef	7
Schuimfuif	9
(S)WIS(S)t je dat...?	10
Half-time	12
Karaoke-avond 1st proef	15
Kotrolling 1ste proef	17
Wachten op ervaring	18
Klare taal	19
Hoe vermoord je een aal?	21
GVGA	22
Minivoetbal	23
Minivoetbalfinale	24
Swopsaland	25
Paasshow 2002	29
Verpleegstage	32
Duathlon in weer en wind	35
Lentelijk verbroederen	37
Praesidiumverkiezingen	38
Carrière mogelijkheden	41
Een dag in C36	43
De mediawatcher	45
Revue-dromen	46
Anaal kanaal	48
Egg-standing day	50

Sjakie spreekt

Waarde VGK-leden,

Juist ja, een voorwoord. Of liever: een nawoord. Voor mij dan toch. Want mijn afscheid is nog niet definitief, maar praktisch gezien bijna een feit: Hans staat te popelen om mij op te volgen.

Maar zo vaak ik kan, zal ik de komende maanden nog stiekem mijn breedste, goudbestikte sjerp omhangen (al is het maar masturberend voor de spiegel). Ik ben blij dat ik dit jaar praeses mocht zijn van deze bende studenten. De dingen die ik wilde bereiken, zijn bereikt. Hopelijk hebben jullie zelf allemaal ook een goed studentenjaar achter de rug.

Wat is er de laatste weken nog gebeurd? Natuurlijk het galabal op de boot. Het mooiste bal dat ik met onze club al heb meegemaakt en Maxence krijgt een dikke pluim van mij voor de organisatie. De opdracht was een speciaal bal te verzorgen voor onze leden ter ere van ons 80-jarig bestaan... wel, het is hem zeker gelukt. Moge zijn opvolger het volgend jaar nóg beter doen!

Verder hier en daar een cantus, veel sport (o.a. de "droomfinale" in het mini-voetbal), een zalige cultuurnacht, een puike paasshow (derde kan bijt terug: de vloer wordt aangeveegd met het nieuwe curriculum...) en dan vergeet ik vast weer vanalles. Belangrijk voor mij persoonlijk waren de verkiezingen en de week erna de algemene ledenvergadering. Beide drukbezocht, want er moest gestemd

worden! Gelukkig zijn er weer 21 nieuwe (of nog altijd zonder lief zittende ouwe) praesidiumleden verkozen. We zullen begin juli met "oud" en "nieuw" bij elkaar kruipen in een boerderij op de Hollandse hei en een zakelijke overdracht houden. Of iets wat daarvoor moet doorgaan. De opvolging is verzekerd, dat wil ik maar zeggen, zo vlak voor mijn sterven.

Verder wil ik graag kwijt dat ik deze eerste kan een prachtig jaar vind. Altijd met een bende op stap in de Overpoort, dat geeft hoop voor toekomst... Ik zal jullie volgend jaar weer veel zien, maar dan om zelf een vuil schachtje aan te schaffen! Tenslotte: Jan, Evi, Thomas, Eva, Wim, Eva, Karel, Inge, Maxence, Sophie, Tia, Vicky, Tine, Caroline, Caroline, Bas, Piet, Koen, Klaas en Pieter heel erg bedankt voor al jullie hulp. Jullie waren OK. Niet zo geil als ik, maar toch OK.

Nu mogen jullie me echt begraven. (Koffie met grafcake, op de achtergrond klinkt het requiem van W.A. Mozart. Einde).

Gegroet, Sjakie.

Also sprach das Redaction

Lieve mensen al te gaar,

De halfvastenfoor is ontbonden en velen hebben hun bureau reeds teruggevonden. Wij hadden gelukkig nog even de tijd om door te gaan en ziehier dit voorlaatste Spiegelken. Honderd leek ons een mooi getal en honderd is nog deelbaar door vier ook. Een Spiegelken van honderd bladzijden verdient natuurlijk een lijvig voorwoord. Misschien zelfs twee voorwoorden. Of drie. Drie leek ons ook een mooi getal. Misschien is vijftig nog een mooier getal. En tweemaal vijftig is honderd. Het worden dus twee Spiegelkens van vijftig bladzijden ipv één van honderd.

In een voorwoord kan je het hebben over wat er de volgende bladzijden allemaal te lezen valt. Je kan het hebben over hoe je weer moest schooien om artikels. Je kan het hebben over hoe lastig het was om weer een voorwoord in elkaar te boksen. Je kan het hebben over hoe zwaar het weer was om 5 nachten aan een stuk te werken voor het goede doel, terwijl je geliefde smeekt om naar huis te komen. Je kan het hebben over hoeveel tijd je weer met Thomas Web moest doorbrengen in dat kraaknette permanentielokaal, beter gekend als TDG (Thomas De Grootes lokaal).

Bij ons niets van dat.

Als jullie willen weten wat er verder in dit Spiegelken te lezen valt, lees gewoon verder. Schooien om artikels hoeven wij ook al lang niet meer te doen. In de tijd van Jan en Karel, tóen werd er geregeld een knieval gedaan in ruil voor een artikel. Nu krij-

gen wij zelfs smekende telefoons uit het verre Brussel en het nog verdere Hasselt om toch maar hun artikel te publiceren. Na een lunchgesprek en de nodige peer review wijzen wij hun verzoeken meestal af. Een voorwoord schrijven is voor ons ook geenszins lastig. Wat duurt het schrijven van een voorwoord? Vijftien minuten? Tien minuten? En Thomas Web? Thomas is een echte vriend geworden. Zelfs na zijn deceptie in de liefde blijft hij het zonnetje in het TDG!

Bij ons dus niets van dat.
Met genegen groeten en geniet met mate,

De redactie

Also sprach das Redaction'

Waarde lezer, geliefd lid,

De lente poogt, weliswaar nog wat verlegen, het landschap in te nemen, vandaag is het internationale dag van de slaap, vannacht maar twee keer hebben moeten opstaan om te gaan pissen en vanavond spelen we de Red Labels naar huis in de minivoetbalfinale. Een mens zou zich voor minder full monty en met brede glimlach in een zetel neervleien om een voorwoord aan te vatten.

Soms in het leven moeten keuzes gemaakt worden. Dan heb ik het niet over keuzes tussen huisarts of specialist, een viandel of een boulet of de keuze tussen voor één nacht of voor een tijdje. Neen, ik heb het over serieuze keuzes. Doen we stoer door het jaar af te sluiten met een Spiegelken van honderd bladzijden, de kandidaturen te verwaarlozen en zo wel de VGK-geschiedenisboeken in te gaan of doen we stoer en schrijven we nog twee boekskes van half zo dik, staan we enkel nog in de geschiedenisboeken om ons humanitair werk maar ziet iedereen ons wel graag? Zowaar een dilemma waar Walter Grootaerts in 'Wie wordt neuro-imbeciel?' jaloers op zou wezen. Uiteindelijk heeft de van fanmail uitpuilende Hieronymus de brievenbus ons danig ontroerd dat we besloten hebben er nog twee te produceren. Wees dus blij en huppel.

Ondertussen zijn ook onze opvolgers bekend. Niettegenstaande er nog wat werk aan is menen wij toch ons geliefde boekje in bekwame handen te kunnen achterlaten. Loon naar werken zeker? Nu

ons einde met rasse schreden nadert zijn wij ook eens gaan nadenken over onze toekomst als schrijvende pers. Op aanbiedingen van P-magazine mogen we niet ingaan wegens belangenvermenging (Brunhilde bracht ons 's morgens altijd verse boterkoeken met chocomelk, verkleed in een tiggertje.) Bij Netwerk kunnen we ook niet aan de slag want al wie met Web heeft samengewerkt komt automatisch op een bruine lijst terecht bij de internetindustrie. Humo wou ons wel, maar kon ons niet betalen. En zo had elk tijdschrift wel een reden om ons niet binnen te halen. Triestig, iel triestig.

Gelukkig kunnen wij van vele markten thuiskomen zonder te verdwalen en duurde het niet lang eer wij een nieuwe hobby vonden om ons uit te leven: vinkenzetten. Zij die het nooit gedaan hebben kunnen het niet begrijpen maar laat ons het volgende zeggen:

"Hoe kan een kerel een dag beter passeren,
Dan wanneer hij met maten een pintje drinkt,
En tegelijk zijn trommelvliezen laat masseren,
Door een vink die een liedje zingt."

De vinkensport is cool. Sport is an art en art is in our genes.

Dat jullie veel paaseieren mogen vinden!

De redactie

In Ronse spreken ze er nog van!

Weekend 2de proef

We moeten er geen doekskes om winden, we zijn allemaal volwassen en in dit boekje staat op elke pagina wel iets over seks, dus waarom het niet gewoon zeggen zoals het is: Piet Uber-puber heeft gepaard met een jaargenootje. Pro- en contra-indicaties?

Contra:1. Niemand heeft dan ook maar iets gehoord (geen kreuntje, geen gesop, nietske). 2. Het was een echt vrouwtje, het gezicht was niet vervormd MAAR ze woont wel samen met haar vriend (of is dit een pro-indicatie?)

Pro: 1. Condoompapierke en schietzakdoek gevonden bij den opkuis. Poppe heeft deze als souvenir meegepakt naar zijn kot waardoor genetisch onderzoek van het semen onbetrouwbaar geworden is). 2. Piets vangst kwam de zondagmorgen met een glimlach aan de ontbijttafel (en als ge daar in slaagt moet ge al ne serieuze krak zijn, PROFICIAT PIET VAN PIETJE).

Dergelijk voorvallen waren echter niet te vermijden want het weekend zat verdomme goed in elkaar. Top of the bill was den acht-gangenmenu de zaterdagavond. Aperitief maison (=witte villa) met geassocieerde koude en warme geserveerde hapkes en hapkes en hapkes/ Handgezoute Gandaham met een wolkje groene tuinversiering en sopsappige meloencreaturaties/ Romige aspergesoupé op grootpotse wijze/ Scampi's diabolique met fijnraspige wortelreepjes/ Sorbet of van de Vermorgen zijn whisky / Varkenshaasje moutardé met verse blikperen in een fruitige marmaladejus versiert met seizoensgroenten en een wolkje denneappelkroket met een goeie klet mayonnaise/ Flensjes met ljsboerke-ijs/ Een zjat kaffe.

Tijdens het Poppe-opdrachtspel vrijdagavond is Gratia wel ne keer of acht bevalen. Ik snapte dat niet zo goed maar achteraf bleek dat niet echt te zijn en kon je bier winnen door op dat moment direct naar Poppe te bellen (is dit een contra-indicatie???). We zijn die bewuste vrijdag zelf te weten gekomen dat Bruno en Kristel ne keer gesnapt zijn door Kristel' s pappie terwijl ze in een bedompte-ruiten-otto elkaar stevig zaten te bepotelen (alla kastjes anatomie). Kristel moest naar huis.

Uiteindelijk is het vrijdag niet echt uit de hand gelopen. Het is efkes op het randje geweest toen de kamer onder water kwam te staan. Brandslang + helling (=oprit auto's)= een pracht van een Kristallijnsbaan op voorwaarde dat de brandslang goe vastzit aan de kraan. Tweede keer is het wel gelukt (proficiat

Hans, Pieter, Thomas en d' ander schuivers). De meesten zagen hun warme plastieken matrasje net voor het licht terug door de afrolders kroop, sommigen zagen de zon opgaan en sommigen zijn gaan slapen als het terug al begon donker te worden.

Zaterdag= brouwerij bezoeken, bieregusteren en omdat dat niet decadent genoeg was zijn we dan maar gaan joyriden. Hopelijk is er iemand zo braaf ge-

weest om die kegel van dat kruispunt te verwijderen, zoniet is er in Ronse een vrij gevaarlijke verkeerssituatie ontsproten. Het win-een-klad-bier-draculaspel is gewonnen door Thomas De Geest (Proficiat)

Hotel d'amour was onze dropping bestemming. Koen Vermorgen+halve fles whisky+nen toep of vier zijn goede ingrediënten voor een ik-amuseer-me-rot-dropping. Hij werd wel een beetje konthandtastelijk maar omdat hij wel sfeer bracht hebben we hem deze homofiele neigingen niet verweten. We hebben die gasten (en meisjes) in Ronse ne keer goe getoond dat echt feesten nog bestaat. Vreemd genoeg is er niet veel gelebberd die avond, of toch niet in het vizier van mijn wazige hoofd. Volgend jaar opnieuw zou ik zo zeggen.

Kevin De Cock

Of hoe je een wet t-shirt contest sociaal aanvaard maakt...

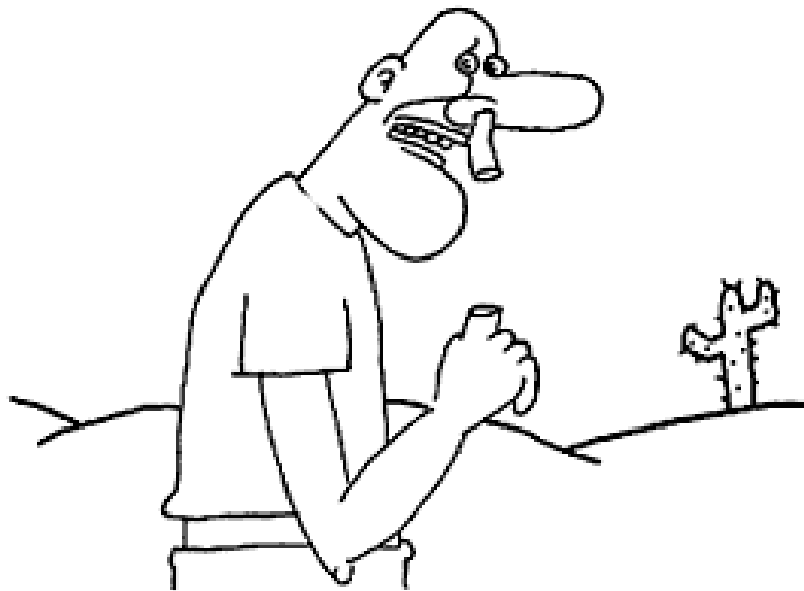
Schuimfuif

Door een writer's block van de jaarredacteur uit eerste kan, staat hier nu geen verslagje van de schuimfuif van eerste kan. Aan de hand van volgende trefwoorden kan u eventueel zelf een verslag fabriceren:

Decadance/ 18 maart/ schuim/ nat/ tepels
doen pijn door schuim/ auto gepikt/ geld
op/ maar wel leuk.

MELAATSHEID

ALS ER NA HET PEUTEREN
MEER IN JE NEUS ZIT DAN
ERVOOR.

Nee we wisten het niet maar we moesten het ook eigenlijk niet weten...

(S)WISS(S)t je dat...?

U moet het ons vergeven, maar dit artikel zal op geen enkel moment het niveau halen dat Klaas en Pieter al een jaar lang ten berde brengen. Deze helden, respectievelijk de Tom Lanoye en Herman Brusselmans op het vlak van wereldliteratuur, de Jacques Vermeire en Eddy Wally van de betere grap, de Koen Crucke en Margriet Hermans van de nu-metal, kunnen dan ook prat gaan op massa's gebrek aan talent. Doch dit terzijde...

Aangezien deze rubriek al een tijdje uit het Spiegelken verdwenen is en ik geen betere formule vond om wat nieuwtjes op papier te krijgen, volgt nog eens een ouderwets rondje ...

Wist je ...

dat er een nieuwe SWISS-praeses is verkozen?

... dat er dus een nieuwe oud SWISS - praeses is?
... dat dat Tia is?
... dat zij ons in het Spiegelken altijd met complimentjes overlaadt?
... dat wij ons dus genoodzaakt zien dit ook te doen?
... dat wij Tia willen bedanken voor haar spontane en verblijdende glimlach en haar dito inzet voor het SWISS?
... dat wij niet aan het zeveren zijn?
... dat je met je bruisende ideeën die spontaan bij je opborrelen steeds terecht kan bij SWISS@vgk.rug.ac.be?
... dat je dringend minder spa moet drinken als er bruisende ideeën opborrelen? (Broehaha).

dat de SWISS-website vernieuwd is?

... dat de SWISS-website te bezoeken is via de vgk-website en via www.SWISS.rug.ac.be ?
... dat op de SWISS-website massa's informatie te vinden is over buitenlandse stages?
... dat Olivier niet genoeg kan bedankt worden voor zijn hulp aan de SWISS-site?
... dat bewonderaars van Olivier hem altijd kunnen trakteren met een viandel van 't geel kot of met appelkersensap?
... dat mijn bewonderaars me meer plezier doen met een pintje? ... en dan nog een ... en dan nog een... en dan nog een ...

dat het SWISS een fotowedstrijd organiseert?

... dat je om deel te nemen een foto moet bezorgen aan iemand van het SWISS-bestuur of naar SWISS@vgk.rug.ac.be?
... dat dat nogal wiedes is?
... dat wiedes een leuk woordje is?
... dat 'leuk woordje' een stom zinnetje is?
... dat die foto rond het thema intercultuur zou moeten draaien?
... dat je dat ruim mag interpreteren?
... dat inzendingen binnen moeten zijn voor 31/10/2002 ?
... dat de tien mooiste foto's uitvergroot zullen worden en opgehangen in het STC?
... dat de winnaar een 'djembee' wint (rechtstreeks uit Rwanda)?
... dat we die 'djembee' eigenlijk zo vlug mogelijk kwijt willen, want hij staat in de weg?
... dat de winnaars door een vakkundige jury verkozen zullen worden?

dat er meerdere formules zijn om inleefstages te doen?

- ... dat je dus niet per se met een beurs van het CIMIC hoeft te gaan?
- ... dat je nu ook via onze universiteit op inleefstage kan?
- ... dat dat iets nieuws is?
- ... dat dit project BIOS heet?
- ... dat dat wel heel correct klinkt?
- ... dat dit staat voor "beurzen voor inleefstages en ontwikkelingssamenwerking voor studenten"?
- ... dat je daar meer info over kan vinden op www.gsr.be?
- ... dat je je kandidatuur daartoe moet indienen voor 19 april 2002?
- ... dat mensen die op een inleefstage gaan dit 'onverwijld' zouden moeten melden aan R. Coolen (kopie van bevestiging, periode en bestemming, aanvraagdossier, verslag, ed.)?

dat we in 2002 alweer enkele geslaagde SWISS-activiteiten hebben gehad?

- ... dat Geert Van Moorter echt wel iets boeiends te vertellen had?
- ... dat de receptie achteraf alweer een succes was?
- ... dat Harem Suare een moeilijke film was?
- ... dat ik die flash-back in die flash-forward niet direct doorhad?
- ... dat dat wel aan mij zal gelegen hebben?
- ... dat de aanwezigen geen ongelijk hadden?
- ... dat ik daarmee hét cliché-zinnetje maar net heb kunnen vermijden?

waarom je op 26 maart om 19 u naar het STC moeten komen? (of moest gekomen zijn, nvdr)

- ... dat er dan SWISS-vergadering is?
- ... dat er een nieuw SWISS-bestuur verkozen dient te worden?
- ... dat SWISS-vergaderingen steevast heel leuk zijn?
- ... dat ze zeker leuker zijn dan SWOP-vergaderingen?
- ... dat dat natuurlijk geen referentie is?
- ... dat mensen van het nieuwe curriculum er nog altijd kunnen voorstellen om nog een of andere SWISS-activiteit in elkaar te boksen?
- ... dat wij bijna met examens zitten en daar dus dit jaar niet meer kunnen voor zorgen?

dat je tijdens je stages in 3de en 4 de proef op erasmus of op overzeese stage kan?

- ... dat je maximaal zes maanden van je stage in het buitenland kan doen?
- ... dat mensen die op Europese stage gaan, zich enkel kandidaat kunnen stellen voor een overzeese stage als het aantal aanvragen kleiner is dan het aantal plaatsen?
- ... dat dit doorgaans zo is?
- ... dat je daarover meer info kan vinden op de SWISS-website of op de website van de faculteit geneeskunde (link 'internationalisering')?
- ... dat je met vragen ook altijd terecht kan bij Regine Coolen? (3K3)

IK

Halfleeg of halfvol?

Half-time

Velen van jullie krijgen bij het denken aan een jaarpraeses hallucinante beelden voor ogen van een goddelijke persoon die, letterlijke en figuurlijk, op handen wordt gedragen door zijn of haar onderdanige medestudenten. Velen van jullie denken dat de jaarpraeses niets anders is dan een adembenemende persoonlijkheid die aanbeden wordt, geëerd wordt, een persoon naar wie iedereen met ingehouden adem en kwijlende monden luistert vanaf het moment deze persoon zijn of haar mond nog maar enkele millimeters opent...mmmmmmmm... was het maar zo...

Op een paar adjectieven na moet ik jullie teleurstellen: jaarpraeses zijn is zwaar; jaarpraeses zijn is hard labeur; zweten, stress, hypertensieaanvallen die onze geliefde Prof. Gillebert opgewonden zou voorstellen in zijn klinische lessen, jaarpraeses zijn is geen lachertje en al mijn illustere voorgangers kunnen dat met een zwoele zucht beamen... Nogal een sjans dat ik kan rekenen op supergemotiveerd, superondersteunend jaarpraesidium (ik had me geen beter jaarpraesidium kunnen wensen!)

Het is zover: we staan aan de vooravond van onze halftime...Ik hoop dat jullie beseffen wat dit betekent. Op het eerste gezicht lijkt de halftime een mooi excuus om nog eens volledig uit de bol te gaan, het is de kans voor ons jaar om zich nog eens uitgebreid te vertegenwoordigen in het komende Anaal Kanaal. Maar het is meer dan dat... Vanaf nu tellen we af... We hebben de top van de heuvel bereikt en gedurende deze week kunnen we nog een laatste maal verstrengeld in elkaars

armen genieten van het verblindende uitzicht en, zoals zelfs de familie Von Trapp ons niet kan nadoen, al jodelend en zingend onze tocht beginnen aan de afdaling, op weg naar het beloofde land van melk en honing (lees: 24 op 24, 7 op 7 werken tot we er bij neer vallen) Maar zover zijn we nog niet. Eerst is er nog onze halftime vijfdaagse!!!

Wij van het jaarpraesidium hebben ons best gedaan om aan aantal activiteiten bijeen te sprokkelen waarvan we dachten dat ze zouden zorgen voor een halftimeweek die nog jarenlang blijft nazinderen tot in de toppen van uw tenen! Het was geen makkelijke opdracht om de zeer uiteenlopende persoonlijkheden die ons jaar bevolken allemaal te behagen. Naar mijn bescheiden mening denk ik echter dat we er goed in geslaagd zijn: naast de basisingredienten die niet mochten ontbreken (drank, drank en drank) hebben we nog vele andere smaakmakers toegevoegd! The finishing touch, het spreekwoordelijke 'zout op de patatten' kwam van jullie, mijn schaapjes! Enkel door jullie enthousiasme, jullie sfeerscheppende aanwezigheden was onze halftimeweek een week om nooit te vergeten! You party animals!!!!

Zondagavond 20/01, kwis

Om onze reputatie van hoogintelligente mensen niet te laten verzwakken, vonden wij het een goed idee om onze halftime week te beginnen met een goede, ouderwetse, geestverscherpende kwis (en eigenlijk ook omdat we een vermoeden hadden dat we op zondagavond nog iet of wat helder van geest gingen zijn...)

Maandagavond 21/01, kotrolling en gratis vat (zie ook verslag verder)

Maandagavond stond in teken van het culinaire! Omwille van het grote succes dat onze voorgangers hadden met een kot-rolling, zetten wij de traditie voort. Voor al diegenen die geen flauw idee hebben wat kot-rolling is: geen paniek, hier komt verduidelijking!

Het idee achter de kot-rolling is: leer de keukenkwaliteiten van je medestudenten kennen! Uit al diegenen die zich inschreven, werden groepjes van vier personen gevormd. Eén van die vier personen fabriceerde voor de drie anderen ofwel een aperitief ofwel een hoofdgerecht ofwel een dessert. Er ontstaat op die manier een soort doorrol-systeem. Een praktisch voorbeeld:

- Uit alle namen worden voor het aperitief groepjes gevormd van vier personen stel groepje 1: als eerste wordt An getrokken, de drie anderen die uit de ton komen zijn Jan, Piet en Miet. An maakt voor Jan, Piet en Miet op haar kot een lekkere aperitief (+ of - hapjes) klaar. Na het drinken van deze aperitief, gooit An (op een vriendelijke manier) de drie anderen buiten. Elk van deze vier gaat nu naar hun volgende locatie waar het hoofdgerecht op hen staat te wachten.

- Uit alle namen werden ook groepjes gevormd voor het hoofdgerecht. Stel groepje 1: als eerste wordt Jef getrokken, de drie anderen zijn An, Gust en Miet. Jef maakt voor deze drie en voor zichzelf een hoofdgerecht klaar. Na het hoofdgerecht verorberd te hebben, gooit ook Jef de drie anderen vriendelijk buiten. Elk van de vier gaat naar hun volgende bestemming waar het dessert staat te wachten.

- Uit alle namen worden ook groepjes van vier getrokken voor het dessert. Stel groepje 1 : als eerste komt Miet uit de ton met namen te voorschijn, de andere drie zijn Jan (die ondertussen al ergens anders een hoofdgerecht heeft binnengespeeld), Rita en Pol (die elk ondertussen ook al ergens een aperitief en een hoofdgerecht hebben gegeten) Na het dessert gooit Miet de drie weer al eens vriendelijk naar buiten en gaan ze alledrie op stap naar het gratis vat waar de rest van ons jaar op hen wacht.

Dinsdagavond 22/01, 'Osama en Yasmina'cantus

Waarom lijkt een jaarcantus zoveel mensen af te schrikken? Welke duistere dingen gebeuren er achter de deuren van het cantuszaaltje? Met die vragen trok ik vorig jaar naar onze jaarcantus. Ik had me al voorbereid om bierspuwende, handtastelijke cantusgangsters want er moest blijkbaar toch iets onaangenaams te vinden zijn aangezien ik om het aanwezig aantal niet-gedoopten te tellen met mijn twee handen ruimschoots genoeg had.

Op de tweede vraag van hierboven weet ik nu een antwoord: er gebeuren helemaal geen duistere dingen! Een jaarcantus is een gezellig samenzijn, waar de waarden en tradities van de Gentse geneeskundestudent worden geëerd en in stand gehouden. Geen 'zuipartijen-tot-je-er-bijneervalt' (of toch niet als je dat niet wil...), gewoon als een bende knusse schaapjes naast mekaar luisteren naar de cantor en af en toe eens invallen als hij zijn keel wat wil smeren met een frisse pint. Er is dus echt niks ergs aan een jaarcantus, jullie hadden dus geen excuus meer om niet af te komen!

Aangezien het de traditie is dat de jaar-cantus wordt geleid door de jaarpraeses maar Saskia's cantorkunsten zich beperken tot het inzetten van sinterklaasliederen en enkele kersthymnen, gaf ze deze fakkel door aan één van de vele 'koene' cantusridders die ons jaar bevolkt.

Woensdagavond 23/01 (zie ook verslag verder)

Als er één ding is wat ambiance verze-kert, is het wel een karaoke-avond! Al diegenen die hun gading niet vonden in de liederen van onze jaarcantus, konden hun hartje ophalen bij de vele 'Vlaamsche Schlagers' en de zeemzoete ballades die ter beschikking stonden. Voor één keer werden schroom en timiditeit vergeten en werden de aanwezigen met sterk doch zwoel stemgeluid bekoord!

Donderdag 24/01, Cultuur: bezoek aan het Guislainmuseum

"Tien jaar van mijn leven gingen op aan onderzoek van de levende mens en zijn lijf. Tien andere had ik nodig om na te denken over wat ik zag. Pas nu, in de voorbije jaren, heb ik geleerd waanzinnigen te genezen."

Jozef Guislain (1797-1860), België's eerste psychiater

Cultuur mocht zeker niet ontbreken in deze halftimeweek. Als die cultuur dan nog kan gecombineerd worden met geneeskunde, zitten we zeker goed! Op aanraden van onze cultuurpraesessen Lode en Leen organiseerden we een bezoek aan dit museum. Leen fungeerde als gids (waarschijnlijk om bij het buitengaan te kunnen zeggen: "Vergeet de gids niet!")

Woudmannen, narren, onnozelen, zotten...
Woorden voor Waanzin. Wat is een keisnijding? Wat is lijden aan de zwarte gal? Waarom smoorde men dullen? Wie werd gewogen en te licht bevonden? Brengt een duiveluitdrijving de bezetene weer tot rede?

Omgaan met waanzin doorheen de tijden: een mengeling van magie, religie, dwang en zorg, controle en wetenschap. Waar geen rede mee te rijmen valt, dat wil men bestraffen, zalven, verzorgen, genezen: een fascinerende geschiedenis.

In Gent maakt in de vorige eeuw Dr. Jozef Guislain furor. Hij bevrijdt de dullen uit hun ketenen en organiseert samen met Kanunnik Triest en de Broeders Van Liefde de moderne psychiatrie in onze gewesten. In het Psychiatrisch Centrum Dr. Guislain, België's eerste krankzinnigen-tehuis, is het Museum Dr. Guislain gevestigd. Op een overzichtelijke wijze wordt de geschiedenis van de psychiatrie en de geestesziekenzorg getoond.

PS. Voor diegenen die nog meer willen weten over dit museum, surf vlug naar www.fracarita.org/nl/europa/belgië/museum, daar vinden jullie een ganse hoop uitleg over het museum en zijn tentoonstelling

Saskia, jaarpraeses 1ste proef

Kom van dat... podium af...alstublieft.

Karaoke-avond

We waren voorbereid. We hadden alle mogelijke lokmiddelen uitgedokterd opdat ze hun schroom en gêne zouden overwinnen en de micro ter handen zouden nemen. Drankbonnetjes, privé-massages, grof geld,... alles hadden we ervoor over opdat er toch enkele zouden zingen... Blijkbaar kenden we het VGK niet goed genoeg: we hebben niks van dat alles nodig gehad, ze sprongen vanzelf op de micro, als mieren op nen pot confituur, als Prof Roels op een lijk, met andere woorden: zoals het moest zijn.

En ik moet zeggen: ons jaar telt enkele pareltjes van stemmen! Zoals een goede jaarpraeses betaamt, gaf ikzelf met één van mijn wellustige feestpraesesjes het goede voorbeeld aan en doken als eerste achter het karaoke-tvtje. We speelden op safe door de lage, zwoele stem van Macy Gray te kiezen (Céline Dion leek ons iets te veeleisend voor onze stem, kwestie van niet als eerste direct af te gaan). Ondertussen werd den Franky, onze karaoke-deejay van de avond bestookt met briefjes en de arme jongen heeft de rest van den avond geen seconde rust meer gekend.

Dat de meute van Diepenbeek veel in petto heeft, daar hadden we van in het begin van het jaar al een klein vermoeden van. Hun talenten werden nog maar eens bevestigd door Isabelle die als tweede optrad en eventjes de gedachte in mij liet opborrelen dat we die lokmiddelen echt wel gingen nodig hebben: ik was er van overtuigd dat haar stem ieder bijeengesprokkeld hoopje moed van de andere aanwezigen weer in het niets ging laten

vergaan: haar stem was be-to-ve-rend!!! Nogal een sjans dat Bartje en Oliviertje zich niet van hun stuk lieten brengen en als stoere bincken op het kleine podium-metje klommen.

Jan en Karel, als twee volleerde Vlaamsche Schlagerzangers stalen onze harten met hun versie van 'Cotton Eye Joe' en 'Liefde voor muziek'. Karel kreeg de smaak te pakken! Hij deed ons allen met heimwee in het hart terugdenken aan de beste Klaasshow allertijden: onze Klaasshow waar hij als Sexy Lexie in glitter en glamour 'Young Hearts' vertolkte. De glitter was er die woensdagavond niet bij (behalve dan de pretlichtjes in zijn oogjes) maar de glamour des te meer!!! Hij was een succes! (Al vertrouwde hij me achteraf wel in alle intimiteit toe dat hij zijn Drag Queenvertolking toch prefereerde boven de karaokeversie, moeten we ons nu vragen beginnen stellen Karel?)

Ons Carolientje deed de zaal ook verstillen door haar zwoele versie van Tina's 'Private Dancer' dat ze opdroeg aan Koentje Cathenis omdat (en ik citeer) 'die haar zo graag hoort zingen'. Moeten wij ons vragen beginnen stellen, Caro en Koen? Koen zelf trok ook ten strijde samen met Sam, Fadi, Thomas M., Louis en Bart. Koen vertrouwde me achteraf in alle intimiteit toe (mannen hebben iets met mij en intimiteit blijkbaar) dat hij het liedje totaal niet kende. Toch wel een verrassing voor mij, 'Unchained Melody' is nu wel geen AC/DC of Metallica of Black Sabbath, toch heb ik in Koen al altijd een zeer romantische ziel gezien.

Om een lang verhaal kort te maken, vlog even een opsomming van de andere zangtalenten (niet omdat ik ze minder belangrijk vind, integendeel, maar een verslaggever is nu eenmaal gebonden aan de beperkte ruimte die de hoofdredacteurs voorzien...):

- Olivier en Maureen: 'Paradise By The Dashboard Light'
- Olivier en Veerle V.: 'You're the one that I want'
- Fadi, Louis en Thomas: een hit van Sinatra
- Veerle A. en haar Gertje: 'A Whole New World' uit Aladin (sta me toe te vermelden dat alle vrouwen kwijlden toen Gertje zong en zich afvroegen: waarom kan die-nen van mij nie zo goe zingen?)
- Veerle, Leen en mezelf: Lady Marmelade (voor alle duidelijkheid: ikzelf werd gedwongen mee te doen met dit nummer!)
- Jelle, Sofie R. en Caroline S.: 'Killing me softly'
- Jelle die wou rappen maar het rapstuk

zat er niet in.

- Isabelle F. en Jan V. (meerdere malen)
- Laurence en Liesbet O.: 'Teardrops'
- Sarah D. en Delphine: 'It's Raining Men' als afsluiter

Al diegenen die ik ben vergeten: het spijt me, vergeef me, maar ik word al een dagje ouder met alle gevolgen vandien voor mijn geheugen.

Om 03u00 zei den Franky: "We stoppen dermee" (diegenen die er dan nog waren begonnen inderdaad al tekenen van vermoeidheid te vertonen, het was immers al de vierde avond van de halftime). Iedereen was content, iedereen was tevreden, ze hadden zich geamuseerd. En toen ik een tijdje later in mijn bedje lag, viel ik met een grote glimlach in slaap want onze karaoke-avond was een succes geworden!!!

Saskia Wille

En daarna kon je ze nog naar hun eigen kot rollen ook...

Kotrolling

OK, we plead guilty: we hadden het idee min of meer overgenomen van onze voorgangers. Maar geef toe, een kotrolling moet gewoon deel uitmaken van de activiteiten tijdens je halftime! De opkomst was niet fenomenaal: 1/5 van ons jaar deed mee, maar dat 1/5 heeft zich wel rot geamuseerd! En lekker gegeten op de koop toe!

Het had wel iets: eten klaar maken voor drie mensen zonder dat je weet wie je over de vloer gaat krijgen. Of onderweg zijn naar je volgende halte, ondertussen hier en daar ongure figuren uit het struikgewas zien opduiken en beseffen dat het mensen uit je jaar zijn die misschien ook op weg zijn naar dezelfde plaats als jij! Alleen de onschuldige hand die de namen had getrokken, wist wat ieder van ons te wachten stond en die onschuldige hand, dat was de mijne!

Mijn aperitiefadresje was in orde: Thomas M. is nu eenmaal, door zijn verleden in het beruchte waterpoloteam van 's werelds meest bekende badstad Blankenberge één van de personen bij uitstek om een perfecte cocktail voorgeschoteld te krijgen. Spijtig genoeg begon daar ook het verval van onze jaarfotograaf (al diegenen die zich afvragen waarom er geen foto's online staan van de kotrolling en het gratis vat: het begint met een F en eindigt met adi...). Een beetje in de wind zijnde (er stond ook een sterke wind die avond of lag het aan mezelf?), ging ik op weg naar de volgende locatie: een huisje in de Herfststraat. Onderweg doken er inderdaad wat ongure figuren op, die ik herkende als mede-eersteproevers. De helft

was, net zoals ik, in de wind, de andere helft had zich al volgegeten in de aperitiefhapjes. Hier en daar splitsten onze wegen en samen met mijn copine Veerle vervolgde ik mijn weg naar het huisje in de Herfststraat.

Aan al diegenen die zich vragen stellen bij de kookkunsten van Caroline, ik geef u hierbij het antwoord: de enige vraag die u zich moet stellen is de volgende: "Waarom ben ik in godsnaam nog niet gaan eten bij Caroline?". Het was tongstrelend, het was alsof alle engeltjes uit de hemel op mijn tong kwamen urineren en voor diegenen die deze beeldspraak niet begrijpen: het was kweenieoe lekker!!! Na een uurtje en een half sprongen we weer op onze vehikels, op weg naar het dessertenbuffet. Ondertussen hadden we al een verontwaardigd telefoontje gekregen van onze jaarfotograaf die, toen we de telefoon opnamen net even in gesprek was met de kat van Louis. Dit herinnert me eraan dat ik nog altijd moet vragen aan Louis of zijn kat geen ernstige trauma's heeft opgelopen.

Na onze laatste statie gingen we dan op weg naar de Havana waar een gratis vat ons stond op te wachten. Stilaan begon de Havana vol te lopen met eersteproevers. Nakeuvelend over de culinaire gebeurtenissen van de avond, keek ik met een glimlach rond (mijn glimlach vervaagde even toen onze jaarfotograaf in botsing kwam met de deur bij het naar buiten gaan). Ik keek rond en zag dat het goed was: onze tweede avond was een spetterend succes geweest!

Saskia Wille

Nog even op uw tanden bijten, Huvonne!

Wachten op ervaring

Eigenlijk is het leven maar saai. We worden geboren om te sterven, het leven is niet meer dan een wachtkamer.

Ze sprongen uit de wagen, namen hun rugzak uit de koffer en zeiden tot ziens. Alle vier wisten ze dat het zeer onwaarschijnlijk was dat ze elkaar nog eens zouden treffen, hoogstens eens langs hun huis rijden en wijzend zeggen "Kijk, daar wonen die mensen die ons naar het station hebben gebracht". Vastberaden stapten ze met hun rugzak naar het uurrooster. Niet langer dan een uur zou het duren alvorens de eerste trein hen zou meenemen, terug naar huis. Het was goed geweest, daar waren ze het over eens.

Het uurrooster hing als een behulpzame bediende in de wind te kletteren aan de deur van het stationsgebouw en hun getrainde blik speurde het blad af. Vier uur. Zolang zouden ze moeten wachten. In een reflex keek hij naar de auto die wegreed en net rechtsafdraaide aan het einde van de straat. Een neervallende stofwolk lachte hem uit. Vier uur. Godver. Het was elf uur. Om drie uur kwam de trein. Niets. Geen bediende achter het loket, zelfs geen gordijn om het loket af te sluiten. Zondag. Rotdag.

Wachten.

Na tien minuten voelde de bank voor het stationsgebouw al pijnlijk aan. Een harde rugleuning en wiebelende poot. Hier kan je geen vier uur op blijven zitten. Dat was waarschijnlijk ook de bedoeling niet van de man die de bank had gemaakt. Even uit-

rusten van gehaast naar het station rennen kon best, maar vier uur naar sporen zitten staren stond steevast niet op de vereisten van een goede bank.

Vier uur. Zou hij al langer dan dat gewacht hebben? Wachten. Hij wist niet of dit een leuke dan wel pijnlijke ervaring zou worden. Ervaring is niet meer dan de wijsheid van de dwazen. Als je maar lang genoeg wacht, krijg je ervaring genoeg. Hij legde zijn hoofd in haar schoot en het werd stil. Ze keek strak naar de stille sporen, die zich verontschuldigten voor het ongemak. Alsof ze het wilden goedmaken, voerden ze van in de verte een trein aan. Hij raasde hen voorbij en het werd weer stil.

Nog twee uur. Halfweg. Nog evenveel te gaan als al geweest is. Nu terugkeren is hetzelfde als doorgaan.

Vier jaar. Halfweg. Nog evenveel te gaan als al geweest is. Wachten op het einde en ondertussen ervaringen opdoen. Fantastische ervaringen zeker, slechte ervaringen ook.

Ouder worden zeker, wijzer worden ook. Laat die ervaringen maar komen, wachten moeten we toch.

Wouter H

Het is waar hoor, de professor heeft het zelf gezegd!

Klare taal

Prof. de Sy (urologie):

Al dat geroezemoes en gebrom... dat is hier een bromfietsziekte

Prof Piette (gerechtelijke geneeskunde):

1. Het is goed om (te) snel te zijn ... maar niet altijd ... (gniffelt) ... excuseer hoor, dames en heren.

2. (n.a.v. het Isidora Duncan accident)... Ze zat in een Autobianchi... dat is een sportauto met wielen... (gelach) ... met wielen met spaken als een fiets bedoel ik. (Hij bedoelde natuurlijk een Bugatti, nvdr)

3. U stranguleert u auto... ik bedoel u autostranguleert... laat uw auto maar staan.

4. ... Dan is zijn frank omhooggegaan.

5. De perfecte moord is moeilijk te voorstellen.

6. (toont foto van iemand die zelfmoord heeft gepleegd) ... U ziet een draad rond de onderbenen ... de hobbyïsten onder u kennen dat wel.

7. (over stiksex, o.a. met een plastic zak): U moet dat nooit toepassen!

8. Een dief die een prop in de mond van zijn slachtoffers steekt, vermoordt ze zo, maar dat weet hij niet ... want hij heeft nooit les gerechtelijke geneeskunde gehad ... en dat is misschien maar best ook.

9. De binnenkant van een auto, hoe noemt dat? De bestuurscabine?

10. En dan nu ... iemand die jullie allemaal kennen ... (stilte) ... verdorie, ik ben zijn naam even kwijt

11. (iemand vraagt of een teerput hetzelfde is als een beerput) Neen, want een beerput is, als ik het goed voorheb, stront ... excuseer hoor.

12. Een blikseminslag is nooit crimineel, tenzij uw echtgenote Zeus heeft aange-

roepen ... maar wij geloven niet in Zeus.
13. (wil dia tonen maar er is teveel licht)
Ola, 't is hier nog donker eh... euh...

14. Een criminele beet is meestal geen love bite eh ... (gelach) ... kent u dat, een love bite ?

15. Een bijl is ook dikwijls een snijdend voorwerp, als het met de scherpe kant wordt gebruikt

16. (iemand stelt een vraag, maar de prof heeft een verkoudheid) Sorry hoor, ik heb het niet goed begrepen, ik ben volledig toe langs alle kanten.

Prof. De Ridder

Er is toch eens iets dat ik kwijt wil: Enkele jaren geleden waren het vooral heren die de les volgden, nu voornamelijk dames. Het valt me op dat die niets anders doen dan kwebbelen met elkaar, waarschijnlijk over zeer belangrijke zaken. En ik ben nogal seksistisch op dat gebied, dus: meisjes hou jullie snater, de jongens doen het wel vanzelf.

Prof. Leybaert

Naast het type N en type P is er ook nog het type L. Dit is echter NIET het type Leybaert...

Prof. Hoebeke

Een grote vagina is altijd beter dan een kleine penis.

Prof. Thierens

Moesten we nu een student hier ondersteboven ophangen... Ik ga dat nu niet doen omdat we te weinig tijd hebben.

Prof. Gillebert

Cursus cardiologie 1ste proef: "Inplanten van een defibrillator is aangewezen na plotse dood."

Prof. Lameire

Laten we aannemen dat het om serieuze vrouwen gaat, wat een contradictio in terminis is.

Gastprof bij Prof. Devos

(Plots langs zijn neus weg): Jullie weten toch dat Napoleon de slag van Waterloo heeft verloren omwille van zijn hemorrhoiden?

Prof. De Maeseneer

Jullie zullen pas afstuderen tussen 2010 en 2015. Dat betekent dus dat we nog veel tijd plezierig met elkaar kunnen doorbrengen. Je moet zo'n dingen immers altijd positief bekijken.

Joke Van Den Broecke

Over de infodag: "Voor blok III zal alleen Prof. Ampe aanwezig zijn. Jullie weten ook

wel dat Ampe nogal een beetje (doet met haar handen het teken van verwardheid) is, daarom heb ik hem samen met Prof. Plum gezet. Plum is totaal tegenovergesteld. Ik denk dat die twee heel goed samen gaan passen.

Prof. De Reuck

Ik wens iedereen een volledige circulus van Willis toe.

Prof. Cuvelier

Met die veilige wagens tegewoordig en al die snelheidsbeperkingen, krijgen we veel minder orgaandonoren uit verkeersongevallen dan vroeger.

Prof. Vandekerckhove

Dat jullie praten in auditorium D kan mij helemaal niet storen, maar hier in auditorium C... De kleinste wind die jullie laten komt telkens vele malen versterkt op me af.

Prof. Praet

Ik heb grotere ballen dan u, Thomas!

met dank aan Rita van
DE SALAMANDER
12 jaar meter van de geneeskunde

met dank aan Philip van
DE VAGANT
Peter van de geneeskunde

Hoe vermoord je een aal?

Jantje was een jongetje van 7 jaar oud uit Volendam en net zoals andere jongens van zijn leeftijd erg nieuwsgierig. Hij had de laatste tijd behoorlijk wat verhalen over vrijen van de andere jongens gehoord en vroeg zich af hoe dat in z'n werk ging. Op een dag stelde hij de vraag aan z'n moeder en die raakte er volledig door in de war. I.p.v. het uit te leggen, gaf ze Jantje het advies zich een nacht achter de gordijnen te verschuilen om z'n oudere zus Emma en haar vriendje te bekijken. Jantje deed dit en beschreef de volgende morgen alles aan zijn moeder:

"Emma en haar vriendje zaten eerst wat te praten, waarna hij de meeste lichten uitdeed. Toen begon hij haar te kussen en te omhelzen. Ik denk dat Emma ziek werd, want ze trok een heel gek gezicht. Hij moest waarschijnlijk hetzelfde gedacht hebben, want hij stopte zijn hand onder haar bloes om haar hart te voelen net zoals de dokter altijd deed. Alleen was hij niet zo goed als de dokter, want hij scheen nogal problemen te hebben om haar hart te vinden. Hij werd waarschijnlijk ook ziek, want ze begonnen allebei te hijgen en geraakten buiten adem. Zijn andere hand werd waarschijnlijk koud, want hij stopte hem onder haar rokje.

Op dat moment bereikte Emma de rand van de bank, waarna de koorts begon. Ik wist dat het koorts was omdat Emma vertelde dat ze erg heet was. Tenslotte ontdekte ik wat hun zo ziek maakte, er was een paling in zijn broek gekropen. Hij sprong ineens uit zijn broek en ging rechtop staan, wel 17 cm lang! Eerlijk waar!

Met een hand greep hij de paling beet om ervoor te zorgen dat hij er niet vandoor zou gaan. Toen Emma dat zag, werd ze erg bang, haar ogen werden groot, haar mond viel open en ze begon dingen zoals "Oh, mijn god" te roepen. Ik zou haar toch eens moeten vertellen over de veel grotere palingen die ik in het meer heb gezien. Emma werd plotseling heel moedig en probeerde de kop van de paling eraf te bijten.

Toen maakte ze een geluid en liet de paling gaan, waarschijnlijk beet hij terug. Ze greep hem met beide handen stevig beet, haalde een muilkorf uit haar tasje en schoof die over zijn hoofd om ervoor te zorgen dat hij haar niet meer kon bijten. Emma ging op haar rug liggen en spreidde haar benen, zodat ze de paling in een schaarklem kon nemen, terwijl haar vriendje hielp door op de paling te gaan liggen. Het werd een vreselijk gevecht.

Emma begon te grommen en te schreeuwen, terwijl haar vriendje bijna van de bank viel. Ik denk dat ze de paling dood willen maken door hem tussen hun lichamen fijn te persen. Na een tijdje hielden ze allebei op met bewegen en zuchtten diep. Haar vriendje ging rechtop zitten, waarschijnlijk had hij de paling gedood. Ik wist dat hij dood was, want hij hing helemaal slap en een gedeelte van zijn ingewanden kwam naar buiten. Emma's vriendje stroopte zijn huid eraf en spoelde hem door in het toilet.."

Moeder viel flauw...

Elke woensdag manillenkaarting en vrijdagavond bingo.

GVGA

Beste student,
Beste collega-assistent,

De Gentse Vereniging van Geneesheren Assistenten, kortweg GVGA, werd in 1985 opgericht als een vereniging zonder winstgevend doel. De oprichters wilden meer inhoud geven aan de specialistenopleiding en de wetenschappelijke vorming stimuleren van de geneesheren-specialisten in opleiding aan de Universiteit Gent.

Door de jaren heen kende de vereniging een wisselend succes. Haar betrokkenheid bij de totstandkoming van de Wet Colla zal "onze" generatie wellicht het meest bekend in de oren klinken. Maar wat houdt de Wet Colla in? Is het nu echt "de Bijbel" voor de assistent in opleiding?

Met de GVGA willen wij jou als geneesheer-specialist in opleiding, die naast zijn/haar dagtaak weinig tijd overhoudt om zich in deze materie te verdiepen, hierover objectief informeren. Dit alles aan de hand van concrete antwoorden op vaak gestelde vragen en veel voorkomende situaties. Door op deze manier transparantie te creëren in de wet- en regelgeving, hopen wij een opleiding op punt te stellen die vooral inhoudelijk op kwaliteit berust. De nadruk moet liggen op kennisoverdracht, niet op zelfredzaamheid.

Ondanks de groeiende mogelijkheden op het gebied van communicatie, blijkt het nog steeds niet gemakkelijk iedereen te bereiken. Via het internet en het intranet UZ Gent menen wij dit euvel te kunnen verhelpen. De GVGA-website wordt ons communicatiemiddel naar jullie toe, maar stelt jullie ook in staat vragen te stellen,

feedback te geven en onderling te discussiëren. Bij specifieke of ernstige problemen kunnen wij voor jou zelfs een neutrale partner zijn: via onze studentenvertegenwoordigers in de diverse bestuurs- en adviesraden kunnen wij jouw belangen verdedigen en een open dialoog voeren.

Tot slot nog dit: uiteraard wordt bij de GVGA ook het "sociale" aspect niet vergeten. In het verleden stonden museabezoeken, een benefietavond, een barbecue, enz. op het programma. Stilletjes durft het nieuwe bestuur zelfs van een "Bal van de Assistenten Geneeskunde" dromen. We houden jullie in elk geval op de hoogte via onze site. Surf dus zeker regelmatig eens langs!

Steve Vanthuyne
Voorzitter GVGA
www.gvga.be

Minivoetbal

Red Labels - Fellatio 12-6
FC Kalima - Rode Ster 11-8
De Loeten - Schachtjes 10-6
Kingkongers - Racing Jihad 2-8
Assistenten - AC Real... 10-9
Racing Jihad - Chiraal 9-2
Kingkongers - Fellatio 2-15
Fellatio - Kermit promotie 9-3
Rode Ster - Schachtjes 26-10
Fellatio - Racing Jihad 6-5
FC Kalima - De schachtjes 13-8
De Loeten - Rode Ster 10-0(ff)
Chiraal - Fellatio 4-13
De Loeten - Puk Pietje 15-4!
Puk Pietje - De Assistenten 13-4
FC Kalima - Puk Pietje 5-9
Koffiekan- Mighty Kingkongers 10-5
Koffiekan- Racing Jihad 2-3
Kermit promotie - chiraal 4-7
Schachtjes - Puk Pietje 6-18
AC Real - Schachtjes 8-4
Red Labels - Koffiekan 16-5
Red Labels - Mighty Kingkong 12-3
De Loeten - Kalima 8-11
De Loeten - De Assistenten 12-9
Racing Jihad - Red Labels 5-12
AC Real - De Loeten 8-12
Assistenten - kalima 15-8
Racing Jihad - Kermit 8-5
Kalima - AC Real 0-10(ff)
AC Real - Rode Ster 0-10(ff)
Red Labels - Chiraal 10-3
Kermit - Red Labels 8-10
Puk Pietje - AC Real 10-0 (ff)
Puk Pietje - Rode Ster 10-0 (ff)
Schachtjes - assistenten 3-15
Chiraal - Koffiekan 0-10 (ff)

Eindstand:

Poule 1:

1.	Puk Pietje	15 ptn
2.	De Loeten	15 ptn
3.	De Assistenten	09 ptn
	Rode Ster	09 ptn
	FC Kalima	09 ptn
6.	AC Real	06 ptn
7.	De Schachtjes	00 ptn

Puk Pietje wordt groepswinnaar op basis van het doelpuntensaldo.

Poule 2:

1.	Red Labels	18 ptn
2.	Fellatio	15 ptn
3.	Racing Jihad	12 ptn
4.	Koffiekan	06 ptn
5.	Chiraal	06 ptn
6.	Kermit Promotie	00 ptn
7.	Mighty Kingkong	00 ptn

Twee wedstrijden zijn niet doorgedaan, indien de ploegen die wedstrijden nog willen spelen, kunnen ze contact opnemen met sport@vgk.rug.ac.be :

Kermit - Mighty Kingkongers
Kermit - Koffiekan

Halve Finales:

Red Labels - De Loeten : 8-5
Puk Pietje - Fellatio : 10-4

De mirakels zijn nu nog altijd de wereld niet uit!

Minivoetbalfinale

Red Labels of Frankie, puk pietje en de foefkrabbers kampioen? Het lijkt de laatste vraag waarop deze voetbaljaargang een antwoord moest geven. Nog geen dertig seconden ver of Frankie en de zijnen keken al tegen een 2-0 achterstand aan. Als slapende voskonijnen stonden ze te voetballen. Gelukkig waren er de massaal opgekomen 'Red labels' supporters, die met luide scheten de voskonijnen, tot ongenoegen van de labels zelf, wakker maakten. Op het ogenblik dat er opnieuw evenwicht in de partij kwam scoorden de Labels de 3-0.

Frankie liep achter de feiten aan, maar liet het hoofd niet zakken. De Red labels waagden zich toen al aan een applausvervangning. Eva vershueren kwam tot groot jolijt van haar supporters het terrein op... Met de belgische driekleurtrui om haar vrouwelijk schoon maakte ze het Frankie uiterst lastig. Evi kon dit allemaal niet meer aanzien, en begon Eva de huid vol te schelden. Frankie kwam meer en meer in de wedstrijd. De Labels konden echter rekenen op een secuur keeperende Karel W. Deze moest zich echter gewonnen geven op een schot van Karel DC. (3-1).

Ondertussen had bram bijna een own-goal laten noteren. Enkele minuten later liet dezelfde speler zich opnieuw opmerken, ditmaal wel aan de juiste kant, maar zijn schot ging rakelings over. De Labels waren efficiënter en maakten van elk foutje gebruik om tegen te scoren. (4-1)

Tijdens de rust hamerde trainer George Verschelde erop dat er korter op de man moest gespeeld worden, wilden Frankie en

co nog de beker met de grote oren in de wacht slepen'. Zo gezegd zo gediggedaan, dachten zijn mannen, en met volle moed gingen ze er de tweede helft opnieuw tegenaan.

Hun strijd lust werd snel beloond. (4-2, 4-3, Elke en PJ). De Labels voelden de bui al hangen, een alleenstaand kegeltje naast de zijlijn, werd genadeloos tegen de muur gekatapulteerd. Gelukkig had de onzichtbare scheidsrechter dit niet gezien, of de man mocht gaan douchen. Na enig geharrewar voor doel, kreeg Pieter de bal niet weg, en waren het de labels die de kloof konden uitdiepen (5-3). Maar opnieuw kwam Frankie terug. Een mooie één-twee tussen PJ en Bram werd door laatsgenoemde in doel gewerkt. (5-4). Elke en PJ misten daarna beiden de kans op 5-5...

De wet van het voetbal zegt "Wie de kansen niet afmaakt, die wordt koud gepakt!", en zo geschiedde... De labels scoorden, en Frankie legde zich bij de zaak neer. Uiteindelijk werd het nog 8-4. Een verdiende zege voor de Labels, al moet het gezegd worden dat Frankie en de zijnen hun uiterste best hebben gedaan. Voor het tweede opeenvolgende jaar mochten de Red Labels de beker in ontvangst nemen. De champagne bleef dus in Georges zijn zak zitten.

Tot slot rest ons nog eens iedereen te bedanken voor de sportiviteit, alsook Karel en Inge voor het goed verlopen van de competitie.

Tot volgend jaar,
Trainer Georges

Swopsaland

1. Proclamatie

De rector wil dat er slechts één plechtige proclamatie per faculteit georganiseerd wordt. In onze faculteit zou dat dus om een 500-tal mensen gaan, met als gevolg dat er haast geen familie kan meekomen. Daarnaast zijn de opleidingen zo verschillend dat een gezamenlijke proclamatie eigenlijk niet mogelijk is. Ook de faculteitsraad is tegen en de decaan heeft een brief geschreven naar de rector. We gaan eerst de reactie daarop afwachten.

2. Contingentering, selectie specialisaties

De contingentering bepaalt dat er elk jaar een beperkt aantal specialisten mag beginnen over heel Vlaanderen. De vraag was nu hoe zal beslist worden wie, en aan welke universiteit dit zal gebeuren. Ofwel gebeurt dit centraal, ofwel op universitair niveau, zoals nu het geval is. Het SWOP-schaarde zich achter een centrale selectie (meest objectief), die echter op een klinisch relevante wijze gebeurt. Maar ondertussen raakte bekend dat de centrale selectie NIET doorgevoerd wordt.

I.v.m. de contingentering vond op 19 maart om 8u30 in aud C een informatiesessie plaats voor 1ste en 2de proef. Daar werd o.a. vermeld dat de verhouding huisartsen/specialisten vastligt op 180/240. Het aantal plaatsen per specialisatie over heel Vlaanderen ligt al voor 80% vast. De andere 20 % zal aangepast worden aan de noden op een bepaald moment. Elk jaar opnieuw wordt aan de

hand van de toestand aan de verschillende universiteiten het aantal plaatsen verdeeld. Het toekennen van een specialisatieplaats aan de student blijft facultair geregeld.

3. Verkiezingen

BIBLIOTHEEKCOMMISSIE: vertegenwoordiger uit elke opleiding van de faculteit nodig; dit werd dan ook in het FACSS afgesproken.

SWOP-VERTEGENWOORDIGER IN FACSS: Ilse Decraemer.

RAAD VAN BESTUUR: geen kandidaten van de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen.

FACULTEITSRAAD: uitgebreide discussie, grosso modo twee standpunten. Het FACSS vindt dat één van de grondslagen van een goede studentenvertegenwoordiging is dat elke richting zijn vertegenwoordiger in de faculteitsraad heeft zitten. Dit werd uitvoerig in het FACSS besproken en de eenvoudigste weg om tot zo'n evenredige verdeling te komen, leek het invoeren van een verdeelsleutel. Op die manier zouden er net veertien kandidaten zijn en zou er geen verkiezing nodig zijn. Deze opzet hield echter geen rekening met het feit dat verkiezingen een volkomen democratisch en vrij gegeven moeten zijn, en niemand dus gedwongen kan worden zich niet kandidaat te stellen. Dit is dan ook de andere mening in de discussie, waar als belangrijkste doel gezien wordt dat er ervaren en gemoti-

veerde mensen in de faculteitsraad komen die op een democratische manier verkozen worden. De bedenking die men zich bij het plan van het FACSS maakt, is dat het FACSS zichzelf te vlug wil profileren. Vele mensen in het FACSS zijn nog niet vertrouwd met studentenvertegenwoordiging en zouden daar beter eerst nog wat in groeien en werk maken van een eigen 'SWOP'. Daartegenover staat dan weer de bedenking dat andere opleidingen van kortere duur zijn dan de geneeskunde en dat je maar ervaring opdoet door te participeren. Daarnaast leent niet elke opleiding zich tot het uitbouwen van een SWOP, door kleinere studentenaantallen of weinig contacturen.

Besluit: het FACSS kan (en zal) geen studenten verbieden zich kandidaat te stellen, maar zal er toch samen met de andere richtingen blijven op toezien dat elke richting minstens één vertegenwoordiger in de faculteitsraad heeft.

4. Stagecommissie

Volgens de huidige regeling is het vaak zo dat studenten in 3de en 4de proef zich elke maand in een ander ziekenhuis moeten "inwerken". Bovendien hebben de meeste perifere ziekenhuizen - i.t.t. voor de Leuvense studenten - voor ons geen kamer ter beschikking, zodat verplaatsingen (al dan niet met openbaar vervoer) vaak zeer tijdrovend zijn. De perifere instellingen eisen nu echter continuïteit, waardoor men zal genoodzaakt zijn enkel de stageplaatsen van hoge kwaliteit te behouden en de mindere op te zeggen, zodat een continue aanwezigheid van 1 of meerdere stagiaires mogelijk is. Dit is ook voor de student een gunstige zaak, o.m. omdat er dan een duidelijke taakomschrijving

voor stagiaires zal bestaan. Om dit praktisch te kunnen organiseren zullen wij wel minstens 2 maand in hetzelfde ziekenhuis (maar daarom niet op dezelfde dienst) moeten verblijven, waardoor de vervelende "inwerktijden" ook gereduceerd worden. In ruil zal echter gepleit worden voor betere voorzieningen (zoals een beschikbare kamer) in elke stageplaats, waarvan dan vrijblijvend gebruik gemaakt kan worden.

5. EKG

Onder de studenten van eerste proef heerste heel wat onduidelijkheid omtrent de cursus en het examen EKG. Zij hadden enkel mondeling en via advalvas vernomen dat deze lessen verplicht zijn. Pas een week voor het geplande examen vernamen ze dat het zelfs in de cluster van Interne, partim Cardiologie, is opgenomen. Bij het FSA zegt men daarentegen dat EKG een postgraduele opleiding blijft. De voorzitter van de Opleidingscommissie liet weten dat "EKG" tot de eindtermen van de basisarts behoort en dat de studenten hiervan duidelijk verwittigd werden per brief. Deze brief zou echter enkel de studenten van 2de en 3de, maar niet van 1ste proef bereikt hebben.

Ondertussen werd volgende oplossing geboden: het examen EKG dient door de studenten van de huidige 1ste proef niet binnen het partim Cardiologie afgelegd te worden, doch onafhankelijk ervan, in september 2002 of (en dit ten laatste) in februari 2003. Zo zal het dus voor dit ene jaar nog mogelijk zijn als "geslaagd" geproclameerd te worden, terwijl men het attest "EKG" nog niet behaald heeft. Voor de 1ste lichting uit het nieuw curriculum zal dit volgend jaar niet gelden.

6. Opvolging nieuw curriculum

Tweede kan:

- BLOK V:

De studenten worden vanuit de opleidingscommissie aangespoord om voorstellen te formuleren voor de inleidingsdag op de verpleeghulpstage voor hun opvolgers.

- PRIJS CURSUSMATERIAAL:

Voor de cursus statistiek (P-lijn), die minder dan 400 bladzijden telt, wordt nog steeds 20 EUR gevraagd. In de opleidingscommissie zijn echter vaste prijzen vastgelegd voor kopies, m.n. maximum 1 BEF voor een zwart-wit-kopie. Ook de cursus (met werkboek) histologie kost vermoedelijk meer dan afgesproken, nl. 50 EUR. Dit probleem werd opnieuw voorgelegd op de opleidingscommissie, waar ons beloofd werd dat er actie zal ondernomen worden.

- PRACTICA HISTOLOGIE:

De practica komen steeds te snel na de les waardoor er geen adequate voorbereiding kan gebeuren omdat de leerstof ofwel nog niet gegeven, ofwel nog niet verwerkt is. Bovendien komen velen gewoon even binnen en terug buiten, o.m. doordat er tegenstrijdige informatie gegeven werd i.v.m. het al of niet verplicht zijn van die practica. Er wordt dan ook (o.m. op de opleidingscommissie) nagedacht over een andere invulling van deze practica. Er zal tevens voor gepleit worden de oefeningen als een persoonlijke voorbereiding op het examen te beschouwen i.p.v. ze verplicht te moeten indienen.

Derde kan:

- MILIEUGEZONDHEIDKUNDE:

Dit vak wordt door Prof. J. Willems gedo-

ceerd in het kader van het blok Gezondheid en Maatschappij II. De inhoud van dit vak wordt door de studenten echter als niet relevant ervaren voor een basisarts en overtreft de eindtermen ruimschoots. Bovendien gaat het hier om een postgraduaat-cursus, waarin er meer gegeven wordt dan in het blokboek staat, en zijn de slides amper te begrijpen. Dit probleem werd eveneens voorgelegd op de opleidingscommissie en remediëring volgt zo snel mogelijk.

- BLOK V:

In Blok V zit een onderdeel "Inleiding op de Pathologie", terwijl dit vak reeds in het eerste trimester gegeven werd. Dit hoofdstuk is dus eigenlijk overbodig of moet anders ingevuld worden.

- GROEPSWERK E-LIJN:

De doelstellingen van het groepswerk dat nu in de E-lijn is ondergebracht, werden eigenlijk al veel vroeger bereikt. Het leren in groep werken, één van de belangrijkste argumenten, kwam bijvoorbeeld al genoeg aan bod in de tutorials. Er zou dus een andere invulling van dit onderdeel van de E-lijn moeten komen. Volgende voorstellen kwamen uit de bus:

1. Multidisciplinair panel in groepjes, met bijvoorbeeld studenten logopedie, kinesietherapie, ergotherapie, verloskunde, podologie, psychiatrische en sociale verpleegkunde (zie oud curriculum). In een eerste deel stelt elke richting zichzelf voor en in een tweede deel worden casussen besproken, ieder vanuit zijn/haar invalshoek.

2. Naar analogie met de poster in eerste kan: een aantal bezoeken of liever (kijk)stages aan gezondheidsinstellingen, zoals Kind & Gezin, CLB, Borstkankerscreening,

De Sleutel, de Kinder- en Jongerentelefoon, een vaccinatiecentrum, de AA, De Kiem, een beschutte werkplaats, CGG's,... Op een terugkomdag wordt dan in de verschillende groepjes aan elkaar gerapporteerd.

Deze voorstellen werden op de opleidingscommissie voorgelegd, waar ons echter verteld werd dat projecten van die aard reeds later in de opleiding ingecalculeerd zijn. Er moet dus samen met Prof. De Backer verder nagedacht worden.

- ERASMUS:
Het blijkt nagenoeg onmogelijk om voor

theorie op Erasmus te gaan. Er is nergens een curriculum dat compatibel genoeg is met het onze. Prof De Ridder wil dat dit op facultair niveau wordt behandeld want ook de andere richtingen hebben hetzelfde probleem. Dit zal dan ook in het FACSS besproken worden. Voorlopig lijkt nog niet meteen een oplossing in de maak.

Tot op de volgende SWOP-vergadering!

Ilse Decraemer
Eva Van Braeckel

Paasshow 2002

11 maart was all 'bout the bunny's. Ofte PIA; proefkonijnen in actie.

Maandag 15 oktober 2001

Eerste scriptvergadering. Met een achtal gemotiveerde mensen rond de meest besmeurde tafel van het UZ in het meest afgeleefde lokaal van het UZ (-1K6). Ideeën genoeg. U hebt de paasshow gezien zoals hij was maar het kon anders geweest zijn. Bijvoorbeeld: Agent UUZ, bijgestaan door Captain Janeway (hetgeen door Dherde vertolkt zou worden) diende het mysterie van een vliegtuigcrash in de K12 op te lossen. Of de roze en groene virusmantjes die de campus overnamen. Of de loslating van chemisch gas met professor Hoste in een hoofdrol. Of hoe de paashaas ons zou komen redden van de Blokken van Rome...

Woensdag 31 oktober 2001

Uiteindelijk was de rode draad vastgelegd en kon het uitschrijven van de dialogen beginnen. Nachten naast een rokende asbak en een van vette vingers parelend glas rode wijn zouden volgen.

Woensdag 13 februari 2002

Uiteindelijk was het er: het script. Maar het koste bloed, zweet, longblaasjes, hersencellen, A's en tranen. Matthias en ik speelden voor de eerste maal de paasshow door. Het was een succes, de zevenhonderd aanwezigen in de zaal vonden het goed. Het publiek bestond toen nog uit m&m's, voornamelijk rooie, vuile rooie, die we toch niet lekker vonden.

(Vanaf) Maandag 18 februari 2002

Het begin van de 2B3-momenten. Het

speciaal voor onze paasshow leeggemaakte verdiep waar wij konden repeteren, dansen, zingen, vergaderen, filmpjes schieten en asbest snuiven. Dansrepetities, toneelrepetities, decorfabircage en zang, het gebeurde er allemaal. Meisjes met dikke wolle wintertruien die de Moulin Rouge dansten, acterende derdeklassers die met hun eigen moppen lachten. Zelfs Georges (die wegens omstandigheden de laatste vrijdag afbelde) en Heidi, Professor Tavernier en Dokter Kerkaert kwamen ons vervoegen. Er was veel sfeer en plezier tussen de snickers-papierjes en peuken te vinden.

Maar het liep niet steeds van een leien dakje. Tot de zondag voor de show hadden we geen LCD-projector. In al onze opwindning waren we dat vergeten. Toen zijn twee duistere individuen het UZ binnen getrokken; we hadden er opeens vier. Onze videoman PJ was zo slim de sfeerbeelden van de repetities over de reeds opgenomen scènes te filmen. Bepaalde scènes en mensen die hun teksten niet vanbuiten leerden, waaronder mezelf, (sorry) dwongen Pieter verscheidene malen op een punt door het raam te springen, maar gelukkig was er Liefke, die alles relativeerde en zelfs haar relatie op de achtergrond schoof. Onder het motto, voor de paasshow, zijn we dan ook met haar naar bed geweest, sorry Karel.

Maandag 11 maart 2002

De paasshow; sommigen vonden het goed, anderen minder; sommigen vonden het tètè, anderen vonden dat we ze eens goed op hun doos gegeven hebben. Wij zagen het als onze plicht om als eerste jaar van het

nieuw curriculum tegen het gezag in te gaan. Maar gelukkig weten de slachtoffers alles te relativieren... als ik het goed begrijp. We citeren JDM: "Hoge bomen vangen veel wind, karikaturen zijn gemakkelijk te maken."

De paasshow kwam dankzij een goede samenwerking van de derde kandidatuur mooi op zijn witte pootjes terecht, enkel Dokter Kerkaert had er niets beter op gevonden haar dissectiekiel aan te trekken. De stank was niet te harden. But Life is a stage voor Dr. Kerkaert. In tegenstelling tot professor Tavernier die het zelfs niet nodig vond zijn gewone jas uit te doen. Hoe dan ook, had het konijn de drie adressen bezocht die hij daadwerkelijk gaf, dan was ons konijn drie maal op de dienst moleculaire biologie terecht gekomen, wat de paasshow niet zou bevorderen.

Hoog geacht publiek, wij hebben ervan genoten, en we hopen van jullie hetzelfde. Tweede kan, go for it!!!!

Servaas Bingé
Pieter Hindryckx

Bedankt om proefkonijn te zijn"

Ik heb geen zin om te studeren
Nee, vandaag studeer ik niet
Want ik zal het toch nooit leren
Tot mijn ouders groot verdriet

't Heeft geen zin het te proberen
want ik bak er toch niets van
ik ga de mailbox bombarderen
van onze allerbeste Jan

Corine Heysse is vertrokken
en heeft de rommel laten staan
Nu zit Joke met de brokken
"Ik geef het door aan de decaan."

Jan De Maeseneer en de zijnen
hebben ons een toer gelapt
de studielast zou veel verkleinen
en wij zijn daar ingetrapt

We gaan de lessen integreren
in een blok of in een lijn
in één geheel t' examineren
Het is ons lot als proefkonijn

De proffen doen toch wat ze willen
in een andere lettergrootte
dus Joke moet de onrust stillen
Speel met nen andere zijn...

Gerda Verschraeghe deed ons blokken
wie sterft van metronidazol
Al uw bacillen en uw kokken,
steek ze voor mijn part in uw ol.

Studeren doe je voor het leven
daarom oefen ik ook thuis
wat vooral is bijgebleven
't klinisch onderzoek van de muis

Ik kon mij niet goed concentreren
seks maakt me opgewonden maar
dan ging ik altijd masturberen,
de cursus plakte aan elkaar

Ook al gaat ze uit de kleren,
nadat je al die vulva's ziet,
kan een natte poes mij niet meer deren.
De schuld van prof. Hoebeke Piet

Professor Roels kan heel mooi tekenen
zwart, rood, geel, blauw, bruin en groen
Wat dat ook moge betekenen,
is het geen tijd voor zijn pensioen?

Hoor ik u zeggen dat het slecht gaat?
Het is nog nooit zo goed geweest.
Begrijp ik goed dat het te snel gaat?
't Is nochtans evidence based.

Het volstaat je les te lezen.
Waar zijn wij dan allen bang voor?
Niemand van ons hoeft iets te vrezen,
de Gausscurve haalt ons er allen door.

Als wij ooit zullen afstuderen,
krijgen wij een standbeeld op het plein
Jan zal er in laten graveren:
Bedankt om proefkonijn te zijn!

Bedankt om proefkonijn te zijn
Voor alle smart en alle pijn
krijgt u een standbeeld op het plein

U vindt het vast en zeker fijn
dat wij u niet vergeten zijn
daarom dit standbeeld op het plein,
u was een vaardig, aardig, waardig proef-
konijn.

MEDICARE bvba
Professional Health Care

Zwijnaardesesteenweg 435-437
B-9000 GENT Belgium
Tel. 09/221 06 28
Fax 09/221 01 63
BTW BE 422.818.149
e-mail : harry.cantaert@ping.be

Gelukkig vielen die verpleegsters nog mee!

Verpleegstage

Tweede kan begon het nieuwe semester met een verpleegsteage. Twee weken mochten ze de ziekenhuisdampen opsnuiven op een dienst geriatrie of een RVT ergens in het Vlaamsche land. Korneel Vrijbosch was zo vriendelijk ons het eerste deel van zijn dagboek te laten inkijken.

Aerosol, cortisone, duralex, fortimel, glaucoom, dialyse, ergo en yoghurt, yoghurt, altijd maar yoghurt. Ik heb het gevoel direct voor de leeuwen te zijn geworpen. Van observatieopdrachten heeft mijn mentor Christian, een overjaarse playboy met compleet fout geföhnde kop, nog nooit gehoord. Hij vraagt me waar mijn witte verplegersjas is. Heb ik niet. Ik leen dan maar een schort van hem. Hij past nog ook. De rest van de dag schijnt mijn mentor me vergeten te zijn. Hoofdverpleger Julien neemt mij dan maar onder zijn hoede en toont zijn goede bedoelingen. Waarschijnlijk ook de hoofdnight dus. Hij overloopt de patiënten van zijn gang. Julien is fier op zichzelf en op zijn gang. Hij heeft het tenslotte ver geschopt. Eerst geboeid door enkele hilarische afleveringen van de Schwarzwaldkliniek en compleet vrijwillig in een boerengat in de Provence hulpverpleger gespeeld en ginder ook een diploma automechanica behaald. Vervolgens teruggekeerd naar Vlaanderen, getrouwd en verpleegkunde gestudeerd en hier blijven slijmen tot hij uiteindelijk 'hoofdverpleger G4' werd. Julien is de opperverpleger van de dienst geriatrie.

Camille is een diabetespatiënt en blind. Pastoor Jacques heeft een fractuur aan C3 opgelopen wegens behoorlijk hard

tegen een boom aan te knallen en is gedeeltelijk verlamd. Georgette is een oud vrouwe - zoals zij zelf weet te vertellen. Georgette slaapt overdag en roept 's nachts telkens de gehele gang wakker. Marcel en Fritske liggen samen op een kamer en zijn boezemvrienden geworden. Marcel heeft een beenamputatie achter de rug. Frits is dement en heeft sinds kort een huiduitslag over het ganse lichaam. Waarschijnlijk van de medicatie. Cécille heeft een hersenbloeding gehad en is er slecht aan toe. Zij reageert nauwelijks wanneer iemand tegen haar spreekt. Achille, André en Jean delen een kamer. Jean is onder een boot terecht gekomen en heeft een heupfractuur. Hoe je nu precies onder een boot terecht komt, vernem ik later nog wel. André is diabetespatiënt. Achille blijkt in dezelfde straat te wonen als ik en is op kerstavond met zijn zatte botten van zijn toilet gevallen. Hij heeft verschillende breuken opgelopen. Karel is ethanolverslaafde en overschrijdt dagelijks de maximale levercapaciteit van twee flessen whisky. Zijn lever is nog nauwelijks bruikbaar.

Ik krijg te horen welke personen in isolatie liggen. Deze mensen moeten steeds behandeld worden met mondkap, handschoenen en overjas. Julien vertelt mij nog wie plat Oostends en wie Nederlands spreekt en vervolgens word ik compleet vrijgelaten. Ik mag doen wat ik wil. Ik mag tv-kijken, radio beluisteren, patiënten verzorgen, babbelen, verpleegsters versieren... Nog vooraleer ik Kathy en Nadine vergezel op hun ochtendronde, weet ik al dat mijn ambities zich echter zullen beperken. Kathy valt wel mee. Zij

werkt hier al tien jaar en kan het niet laten mij van alles te vragen. Waar ik woon, waar ik uitga, waar ik op school zat, wat ik wil worden, of ik interesse heb voor nursing, of ik een vriendin heb, waar mijn vriendin woont, waar mijn vriendin uitgaat, waar mijn vriendin op school zat, wat mijn vriendin wil worden, of mijn vriendin interesse heeft voor nursing en dergelijke smalltalk. Nadine is iets stiller. Ik doe mijn best om te helpen, maar het enige wat ik kan is verse bedspreien halen.

Bij de ochtendronde valt mij op dat alle patiënten nogal fanatiek aan decubitus doen. Camilles calcaneï liggen helemaal bloot. Haar hiel zal moeten afgezet worden, maar de familie weigert dit voorlopig nog. Ook pastoor Jacques, die bij de verpleegsters heel wat respect geniet alleen al omdat hij het tot pastoor heeft geschopt, heeft doorligwonden aan het achterhoofd.

Na de ochtendronde die zo'n drie uur duurde, dool ik rond in de gang. André laat mij weten dat zijn suiker te laag staat. Ik kijk in zijn kasten en kan maar geen suiker vinden. Gelukkig komt Kathy en zij heeft een toestel om het suikergehalte in Andrés bloed te bepalen. Dit blijkt inderdaad te laag te zijn. André vraagt me in het winkeltje twee bananen te halen om zijn suiker op te krikken. Voor het eerst deze ochtend voel ik me nuttig. De snoodaard had me wel te weinig geld meegegeven en ik betwijfel of het wel degelijk ligt aan dat nieuw geld, zoals hij het uitlegt. Terug in de gang hoor ik Fritske roepen. Ik ga kijken en ik vind hem half naakt op de grond. Lichte paniek. Ik probeer hem recht te helpen. Het lukt maar Fritske blijft maar herhalen dat hij dat konijn wil vangen. Nadine komt mij ter

hulp en samen krijgen we Fritske in zijn bed.

s Middags ga ik met Julien eten. Hij krijgt het geregeld dat ik mijn broccoli à la pecce gratis krijg. We zitten naast een oogarts aan tafel en het wordt mij al snel duidelijk dat Julien en de oogarts niet de beste maten zijn. Na de middag verveel ik mij stoksteendood. Tot drie uur gebeurt er niets. Ik hou mij dan maar bezig met het verkennen van de ergo en babbelen met verpleegsters en patiënten. Fritskes vrouw is deze middag langs gekomen en ze lijkt wel een estafette honderd meter gang te zijn begonnen. Ook de anderen krijgen bezoek. Enkele minuten later lijkt het wel disco-time. Het ene rode lichtje na het andere floept aan en ik krijg de opdracht te gaan kijken wat er scheelt. De ene wil naar het toilet, de ander heeft een fles spa broebel over zich gekieperd. En ik mag het dan oplossen. Leuke mensen, die verpleegsters.

Op het einde van mijn dag blijf ik nog een tijdje bij Géraldine, veruit de meest geschifte verpleegster op deze dienst. Ze lacht voortdurend met mijn bedtechnieken, technieken om bedden te maken. Nooit gedacht dat daar een bepaalde techniek voor bestond... Wanneer ze blijft grapjes maken in de zin van: 'Ik dacht dat studenten toch wel enkele technieken in bed kenden...' trap ik het af en lekker ik nog eens met haar. Na iedereen een slijmerige goedendag te wensen, spurt ik weg. Morgen neem ik kaarten mee.

Korneel Vrijbosch

**J. STORY
SCIENTIA**

Voor al die niet kan zwemmen...

Duathlon in weer en wind

De weergoden laten ons, net als bij de pilooteditie, in de steek. Maar regen of wind kan de pret niet bederven. Een kleine honderd moedige sportievelingen uit verscheidene faculteiten maken zich klaar voor de 2e Duathlon van de Geneeskunde. Met zijn allen staan ze daar plots. Ons arme onthaal kan de toeloop nauwelijks slikken. Gelukkig staat iedereen droog in de tent. En met een muziekske erbij wordt het wachten zelfs aangenaam. Rugnummers worden opgespeld, fietsen worden getest.

Voor de veiligheid rijden alle deelnemers een gezamenlijke verkenningsronde op het mountainbike-parcours. Zo'n verkenning was ook niet overbodig geweest voor het loopparcours. START. De uitleg vooraf ten spijt, besluiten alle (!) deelnemers een alternatieve route te nemen...

Wij houden bang ons hart vast, maar uiteindelijk vindt het peloton zijn weg naar de wisselzone. Vanaf nu gaat alles vlotjes. Het mountainbiken is een avontuur op

zich. De fietsers zwoegen en zweten, maar de modder en de glimlach op hun gezicht vertellen mij dat ze zich terwijl wreed amuseren.

Ondertussen legt de mobiele camera 't een en 't ander vast op band. Voor wie liever toekijkt dan zich vermoeit zijn er broodjes, drank en pannenkoeken in de tent.

Na een goeie 40 minuten verschijnt de eerste aan de aankomst. Moe maar tevreden. Gearriveerde verzamelaars van modder en okselgeuren begeven zich richting douches en kleedkamers. Ondertussen worden stramme of pijnlijke spieren met massage verwerkt door de studentes kine.

Wanneer de afgepeigerde lichamen terugkeren, begint de prijsuitreiking. Terwijl kijken we geamuseerd naar het projectiescherm, waar iedereen wel eens de revue passeert. Zoals beloofd is er voor IEDEREEN een prijs, want deelnemen is hier belangrijker dan winnen. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we de winnaars vergeten. Proficiat, Barbara Van Dyck (1e kan

► Duathlon in weer en wind

geneeskunde) met jouw 1e plaats bij de vrouwen!

Deelnemers komen ons zeggen dat ze er volgend jaar weer bij zullen zijn, en dat doet goed. Ook wat mij betreft: tot volgend jaar!

Bedankt aan iedereen die de Duathlon gestalte gaf, als deelnemer, toeschouwer, organisator of sponsor.

Bedankt voor de moeite en de tijd die zijt ge voor eeuwig kwijt
bedankt voor de leuke en de sfeer die beleeft ge maar ene keer
't was soms zwaar en hard
maar 't was heel apart
we vielen allemaal in de prijzen
de 2e Duathlon, 't was ne wijzen!

Hans Delva

En zwijnen dat die andere clubs wel deden...

Lentelijk verbroederen

Toen ik om 5u15 opstond op de 18e maart om te blokken, wist ik dat het een mooie dag zou worden. Er hing een zindering in de lucht. Zo één die je voelt als je blootvoets in een korenveld stapt, terwijl de zomerzon speelt in je haren. Ik wuifde de bakker toe, lachte luchtig met de postbode en dronk niet-gepasteuriseerde melk met de melkboer. Na mijn ochtendlijke reinigingsrituelen in de kronkelende beek, speelde ik wat op mijn panfluit en belde Piet op. Dat opbellen was nog een ritueel geweest uit de tijd dat Piet geen deerne aan zijn zijde had en zieltogend zat te wachten tot hij uit zijn slaap werd gebeld om samen met mij zijn miserabele dag te beginnen met een boer en een scheet. Maar nu hij z'n eigen kleine lieve Bambi in die brede armen had mogen nemen, was dat allemaal verleden tijd. De telefoon ging 4 keer over. Hij nam op, ik legde neer.

De info-kalender, die elke week door een lieve dame aan de eikenboom in de straat werd gehangen, vertelde me dat er een verbroederingscantus plaatsvond. Leuk, dacht ik bij mezelf. Verbroederen met andere kindjes, ben ik kweetnieoegoe in. En zo zond ik mijn getrainde havik naar Thomas zijn kot om hem het vrolijk nieuws te melden. Na menig havikloos uur besloot ik dan maar de grote overzet naar Huize De Geest te maken. Daar aangekomen rook ik de edele geur van gebakken kieken en belde aan. Hij was niet thuis. Zeker weer ergens aan het vossen.

Genoeg getalmd. Moederziel alleen werd mijn weg naar de verbroederingscantus aangevat. Eekhoorntjes aten uit mijn hand,

bijtjes beten in m'n poep en forellen zwommen bronstig over elkaar.

Aangekomen op het grondgebied waar dit festijn zich voordeed, was het duister en kil. Een donkere, beangstigende stilte viel over de nacht. Door een ruitje in de verte zag ik wat licht, en trad naderbij. Of de jager schoot mij dood. Zeven dwergen met rare lintjes over hun schouder waren schunnige, middeleeuws aandoende teksten aan het zingen. Om hun pagina's vlotter te doen draaien, bevochtigden ze hun vinger aan een jonge dame in een glazen kist. Er werd in grote hoeveelheden Plop-melk gezwelgd. Al die kleine mannen bleken galactose-intolerant en spogen heel hun knibbel-knabbel-knuijsje huisje onder. Bleek dat ik in het huisje ernaast moest zijn.

Daar aangekomen: dronk ik veel, zong een lied, draaide een paar wijven binnen, en liet scheten. Na een goeie vijf minuten had ik het allemaal wel gezien en vertrok huiswaarts. Ik struikelde over wat een kreupele leek, sloeg hem met een kruk en als je kut omdraait heb je tuk.

Koen Cathenis

Praesidiumverkiezingen

“Politiek kan mij geen reet schelen”, mijmerde dikke Ronny, en hij veegde zijn gat af aan zijn stembrief...

De modale burger is inderdaad ook deze weldoordachte mening toebedeeld en ligt al lang niet meer wakker van de snit, het gebit en het handelen van onze premier. Het laat hem koud of mevrouw Dua al dan niet al haar boodschappen kan opbergen in de wallen onder haar ogen (dan spaart ze een plastic-zakje uit) en of de tattoo in de rechteroksel van meneer Fortuyn nu een vlindertje of een hakenkruis is. Helaas, zelfs het doorsnee intellectuele VGK-lid is met deze ernstige vorm van apathie besmet. Toch streken er, op de vooravond van ons bootbal, zo'n honderd luttele duiven neder in auditorium F voor de verkiezingsshow...

We hadden meer geluk dan de negertjes in Zimbabwe: in plaats van 10 uur aan te schuiven kregen we een enveloppe met stembriefjes en een gratis stylo, zodat we na elke speech onmiddellijk ons oordeel mochten vellen. Indien je volmachten kreeg van je druk bezette vriendjes, mocht je zelfs meermaals stemmen en toen Sjakie dat halverwege de avond verbood, werd dat uiteraard massaal genegeerd. Trouwens, voor de lezertjes die er niet bij waren: als je verkiezingen nu echt saai vindt, dan had je nog kunnen genieten van A) animatie door Bart Poppe (en later door Piet) en B) de elke jaar -met het exponentieel toenemen van Thomas Web's brein -visueel meer spectaculair wordende show (het audio-aspect kwam meestal uit de kandidaten zelf).

Toen hadden we de eer en het genoegen Hansj Kernikopsky te bombarderen naar een zeteltje aan de rechterhand van de vader, met andere woorden: tot senior. Die jongen zal dat wellicht fantastisch doen, als zijn naaste medewerkers maar op tijd en stond zijn hyperradioactiviteit wat bijregelen zodat, bijvoorbeeld, ons pasgeboren kind de Paasshow niet het onderspit moet delven voor de revue...

Nu we het toch over kinderen hebben: Onlangs was Sophies biologische klok beginnen te tikken in haar borst, dus voelde ze zich nu geroepen om moeke Eva met vriendelijke dwang van haar troon te stoten en zichzelf te tronen tot vice. Als mama van eerste kan zou zij de traditionele activiteiten plagiëren maar wel in een cooler kleedje steken, en daarnaast had ze nog veel andere innoverende ideeën: o.a. een wekelijkse initiatienamiddag op het speelplein van het citadelpark en een interfacultaire 'kinderen voor kinderen-contest' (enkel voor alle 1e kanners). Jawadde, het belooft plezant te worden voor onze kleintjes! De vervrouwelijking van het praesidium zette zich voort met Marieke, die zich voor de saaklinkende taak van secretaresse aanbood. Zij was overigens één van de enige die meedeed met Bart Poppes 'Onvoorziene Omstandigheden: weef es een onverwacht zinneke (van op mijn kaartjes) in uw smeteloze speech'; ofwel konden de anderen dat zò goed dat het niet eens grappig was...

Sjarieke had voor de gelegenheid papa's portemonnee meegebracht (er kan daar veel geld in) en haar fietsslot, want zij

wou graag -als goeie penning- de eentjes bewaken. Geen probleem, ware het niet dat zij was vergeten op lange Jan zijn schoot te klimmen om wat bij te leren over de serieuze kant van de zaak. Toch kreeg zij de absolutie, mits een kleine huistaak: tv voortaan programmeren op kanaal Z en de Financieel Economische Tijd en Trends vanaf jaargang '97 doornemen. Bram wou volgend jaar ook wat verantwoordelijkheid op zijn iele schouder-tjes nemen, dus nam hij meteen één van de zwaarste en meest onderschatte functies op zich: info. Schrandere Bram zou zijn doodgezwegen job voortaan toegankelijker maken door aan elke auditorium een joekel van een weekkalender te hangen, dat zelfs de mollen het zouden kunnen lezen.

Vervolgens vloeide er een hete stroom testosteron over onze hoofden (dat was Koene die jullie vanop de achterste rij aan het bepissen was, nvdr): Klaas en Pieter arriveerden en zij waren op het lumineuze idee gekomen om een contract te sluiten met Henkel (de mannen van Dreft en Pritt en zo) ter recuperatie van het vet uit onze buiken en poepen dat wij gingen verliezen door met onze helden te gaan sporten. Driewerf hoera! Bart vond dat ze alvast met zichzelf mochten beginnen door het record touwtjespringen te verbeteren, maar daar zij enkel guinness kennen van het bier, staakten zij gauw hun poging (ze raakten toch aan 8,5).

Over naar de op één na spannendste verkiezing (die van PR, op de ALV beslist): cultuur. Louis deed het echt niet slecht met zijn mooie, realiseerbare plannen, maar Jelle goeroe had zijn 41 2e kan-apostelen meegeleid en voor zijn speech te rade gegaan bij Bart Poppe, dus wie kan tegen dit aanstekelijk enthousiast geweld op? Net die speech gooide bijna roet in het

eten: de parabel begon ergens op een steen in de woestijn en bleef daar ergens steken in een zandstorm. Op zijn verlanglijstje stond een cultuurreisje naar Salamanca, maar wie zal dat betalen? Wel, het eerste klusje voor Margo en Dorothee: sponsoring, van Sabena bijvoorbeeld.

Maxence is een perfectionist, dat weten we. Daarom liet hij zichzelf klonen, waarna hij zijn oude ego afmaakte en zich opnieuw stelde voor feest. Heden ten dage wordt zijn vorig lichaam in de labo's van Matell onderworpen aan een verkleiningsexperiment, want Barbie heeft dringend een concurrent nodig voor Ken. Aan alle geile lezer(esje)s: een gratis exemplaar zit in het verwelkomingspakket 2002, maar dat is werk voor Dorre en Margo. Wat Maxence II's ideeën betreft: ons galabal was reeds ter land en ter zee, nu nog eens in de lucht, via sponsoring, van Sabena bijvoorbeeld... en dat is geen wenk voor Wendy en PJ, maar voor Margo en Dorothee.

Eventjes kregen we de indruk dat we in de miss en mister Belgium verkiezing waren beland, want na Maxence verschenen de drie gratiën ten tonele: studie-Eva, cursus-Vicky en SWISS-Femke. De jury schaarde zich praktisch unaniem achter hen, en zelfs zo erg dat iedere criticus op Vicky's beleid door Jacob in hoogsteigen persoon een kopje kleiner werd gemaakt of dankzij dubieuze woordspelingen gretig werd uitgelachen.

Mwaba bracht ons terug uit onze droom, en hij leidde zichzelf langs zijn waterige slides naar een kanjer van een overwinning: 100 op 100 voor fotograaf. Na zijn 2 A's, moeten we toegeven dat het echt een verstandige jongen geworden is.

De climax van de avond was ongetwijfeld de strijd om de toegang tot de wereld, om de trots van de VGK, om de wachtende cyberlieven, de strijd om de eer van Thomas Web en Piets geloofwaardigheid. Een spin in het nauw maakt rare sprongen: Webje ontwierp voor onze gsm een wapsite (wat dat ook moge wezen), een primeur onder de Gentse studentenclubs, en zou voortaan voor nog meer 'nog meer en beter' zorgen. Onze nar van dienst was -hadden we het niet gedacht-helemaal niet van plan het snoepje van web af te pakken (Byn daarentegen), maar zorgde voor een eerbetoon dat iets pakender en stijlvoller was dan een boeketje bloemen met de bijhorende melige zoenen. De webstek van ons enfant terrible zou een kartonnen doos worden met o.a. alle Spiegelkens, gezelschapsspelletjes, het volledige humoristische oeuvre van Jef Nys (Jommekes moppentrommel),... en nog veel meer van dat fijns. En onder het motto 'vroeger was het beter...', gingen we in de toekomst e-mail per postduif kunnen versturen. De aandachtige stem-

gerechtigde snapte het plaatje: Webje zegevierde triomfantelijk en ontroerd snoot Piet zijn neus in Evelynes slipje.

Tja, lieve lezer, toen hadden we bijna een volledig praesidium, maar dat kwam goed op de ALV met de PR- en de hoofdredacteurverkiezing. (Ger)Ben werd toen resoluut vertrappeld door de aanhangers van de jongens die de Paasshow hielpen grootmaken: Servaas en Matthias, 2 schrijvers van formaat dat gaan we nog moeten zien, nvdr). Als ik mij niet vergis en het dooppraesidium ook in achtting neem -met cantor grote en handlanger kleine Cathenis, zedenmeester Thomas en schachtentemmer Joeri- dan hebben we in totaal zo'n 21 (en een halfje) enthousiastelingen, VGK-mensen die ten gepaste tijde wat meer shwung in de lamledige dagen steken en ons kikkerperspectief openrekken over de muren van ons kluize-naarskotje heen.

Isabelle Debergh

Wie is de grootste pipo? Bruno, Bart of Nicolo?

De mediawatcher

"Wat is je favoriete programma?", vroeg een wildvreemde griet mij onlangs op de tram. Zonder lang na te denken, antwoordde ik: 'Wie wordt euromiljonair?' (nvdr: vroeger 'Wie wordt multimiljonair', maar sinds de komst van de euro nu dus 'Wie wordt euromiljonair') Deze quiz heeft echt alles wat van een quiz verwacht wordt: spanning, humor, informatie, entertainment, verdriet. Neem nu de uitzending van vorige zaterdag. Bruno, een dertigjarige ambtenaar uit het Brusselse krijgt de volgende vraag: 'Wat is de vierkantswortel van 729?' Bruno krijgt vier antwoorden voorgeschoteld: A) 19 B)27 C)31 D)365,5. Bruno twijfelt. Alle hulplijnen zijn opgebruikt. Spanning in de zaal en wat doet Walter: hij onderbreekt voor enkele boodschappen.

Na die boodschappen blijft Bruno twijfelen. Hij kan geen van de 4 antwoorden uitsluiten. Antwoord C waarschijnlijk niet, want 31 tot de tweede macht moet ongeveer 900 zijn. Te veel dus. Nog drie antwoorden blijven over. Bruno geraakt er echter niet aan uit en besluit het over een andere boeg te gooien. Hij gaat 27 verheffen tot de tweede macht. Zevenentwintig maal zevenentwintig. Twintig maal twintig is vierhonderd. Zeven maal zeven is negenenveertig. 400 en 49 is 449. Dit getal staat echter niet bij de mogelijke antwoorden. PANIEK in Bruno's ogen. Bruno twijfelt nog even door en kiest voor de cheque van 250 euro.

Na Bruno mag Nicolo een gooi doen naar het miljoen. Nicolo is een zelfzekere jongeman en is er vast van overtuigd dat hij ver kan geraken. Nicolo struikelt echter

reeds bij de eerste vraag, een unicum in de geschiedenis van deze quiz. De vraag: "Welk dier kan je spreekwoordelijk bij de horens vatten?" A) Koe B) Pony C) Paard D) Hert. Nicolo is er rotsvast van overtuigd dat je een pony bij de horens kan vatten. Hij denkt er zelfs niet aan een hulplijn in te schakelen.

Bart is aan de beurt. Bart was de snelste bij de vlugge vraag. De vlugge vraag is het leukste deel in de quiz. De tien kandidaten moeten zo snel mogelijk 4 antwoorden rangschikken in de juiste volgorde. Vorige zaterdag moesten ze de volgende lichaamsdelen rangschikken van onder naar boven: bil, tepel, adamsappel en neus. Bart was de snelste in 12,43 seconden. Een zeer goeie tijd. Net voor Walter de eerste vraag wil stellen gaat de Euromiljonairgong, het sein om het programma af te breken. Maandag komt hij terug.

Na deze quiz was er 'Klasgenoten' op tv. De mama van Wesley Sonck vertelde er dat Wesley eigenlijk niet op een bal kon sjotten, maar dat hij toch in de ploeg stond omdat zijn papa altijd naar de match kwam kijken. Nu kan Wesley nog steeds niet op een bal sjotten, maar hij doet wel heel hard zijn best. Hij heeft dit jaar zelfs de Gouden Schoen gekregen.

Na 'Klasgenoten' besluit ik te bellen naar het 0900-nummer van 'Wie wordt Euromiljonair?'. Na het juist beantwoorden van de vraag 'Wie won dit jaar de Gouden Schoen?', nodigen ze mij uit voor de preselectie van de quiz. Ik ben dolgelukkig.

Korneel Vrijbosch

Brussel was ooit een bruisende stad.

Carrière mogelijkheden

Carrière mogelijkheden in overvloed voor toekomstige artsen in het Brusselse hoofdstedelijke gewest. Pro Medicis Brussel geeft een infosessie op 7 mei 2002 aan de Universiteit Gent.

De taalproblematiek in de Brusselse gezondheidszorg is een ernstig probleem. In een groot aantal regio's en zorginstellingen van Brussel zijn te weinig tweetalige artsen actief. Sinds 1999 tracht Pro Medicis Brussel, een project ter bevordering van het tweetalig zorgaanbod in het Brusselse hoofdstedelijke gewest, dit tekort te verhelpen. Pro Medicis Brussel heeft hiervoor diverse strategieën ontwikkeld. Zo worden ondermeer sensibiliseringsacties aan de Vlaamse universiteiten gehouden.

Infosessies zijn ideaal om het project aan toekomstige artsen voor te stellen. Tijdens een slide show wordt een tour d'horizon gemaakt doorheen het hoofdstedelijke werkkterrein. De actuele problemen in de Brusselse gezondheidszorg worden besproken. Een overzicht wordt gegeven van de gebieden in Brussel waar een tekort aan tweetalige artsen bestaat of dreigt te bestaan. Talrijke vooroordelen over de hoofdstad worden doorprikt. Regio's waar reeds een voldoende aantal tweetalige artsen werkzaam zijn worden ontraden. Buitenkanssen in Brussel worden aangereikt, waarbij naast de voordelen ook de mogelijke nadelen worden toegelicht. Huisartsen-in-spé kunnen specifiek kennismaken met de Brusselse Huisartsenkring en haar netwerk van praktijkopleiders. De mooie ontplooiingskansen die voor tweetalige

artsen in het Brusselse hoofdstedelijke gewest nog zijn weggelegd, laten menige student niet onberoerd.

Naast het geven van infosessies begeleidt Pro Medicis Brussel de Vlaamse laatstejaarsstudenten geneeskunde (zesde en zevende jaar) in het kiezen van hun stageplaatsen. Pro Medicis Brussel hoopt, dat stage lopen in een Brussels ziekenhuis of bij een huisarts te Brussel, de stagiair zal toelaten de vele troeven van de hoofdstad beter te leren kennen. Deze voorkennis kan er toe bijdragen dat meer Nederlandstalige (tweetalige) artsen in Brussel komen werken.

Vanaf dit stagejaar heeft naast de Katholieke Universiteit Leuven en de Vrije Universiteit Brussel, ook de Universiteit Gent stageplaatsen in de Brusselse ziekenhuizen. De eerste Brusselse ziekenhuisgroep die zich openstelde voor studenten geneeskunde zesde jaar van de Universiteit Gent is Europa Ziekenhuizen. Ook de IRIS-ziekenhuizen en de kliniekgroep Sint Anna - Sint Remi - Sint Etienne blijken interesse te vertonen. Vanaf februari 2003 zullen studenten geneeskunde van de Universiteit Gent hoogstwaarschijnlijk ook daar de mogelijkheid hebben om hun stage te lopen.

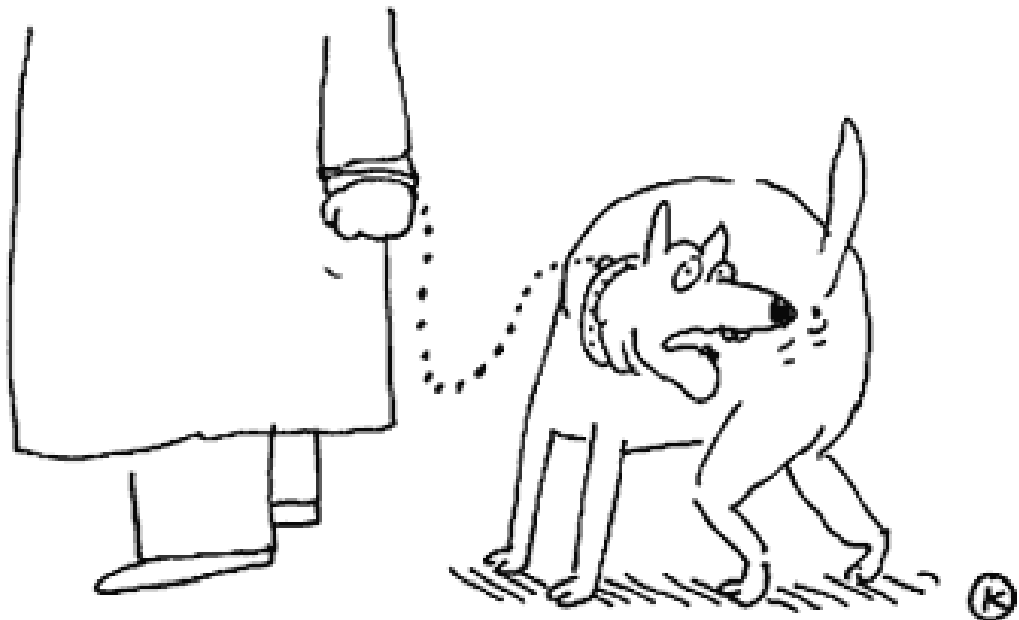
Stagiairs uit Gent worden niet met lege handen naar Brussel gestuurd. Elk stagejaar wordt er -vooraleer ze hun stages aanvangen- op de campus van de Universiteit Gent een bijeenkomst gehouden met al de stagiairs voor Brussel. Tijdens zo een bijeenkomst wordt de nodige nuttige informatie medegedeeld, alsook

kan men met al zijn vragen bij Pro Medicis Brussel terecht. Stagairs voor Brussel krijgen ook een interessante ont-haaltas mee naar huis. Deze tas bevat al de nodige bijkomende informatie over de hoofdstad: stadsplan, uitgaansleven, cul-tuur, sport, nieuwtjes, enzovoort. De stu-denten worden ook lekker door Pro Medicis Brussel verwend: een tegemoet-koming voor eventuele verplaatsings- of overnachtingskosten, cultuurwaarde-bons om mee naar Kinopolis of bijvoor-beeld de Ancien Belgique te kunnen gaan, twee tickets om op voorhand met een

heuse Londense dubbeldekkbus Brussel te verkennen, enzovoort.

Afspraak dus op dinsdag 7 mei 2002 om 20 uur in Auditorium K13 voor meer informatie over Brussel en haar mogelijk-heden. Na de infosessie wordt er ook een gezellige receptie met een gratis vat bier door Aventis Pharma aangeboden.

Sven Cockx

ANTI DRUGSHOND WAARIN MÊN
IETS VERBORGEN HEEFT.

En we kregen onze waarborg nog terug ook!

Een dag in C36

Na vijf uur lang statistisch gezeik waar weinig getraind faecaloom bestand tegen was, werd het ons teveel. We moesten weg uit Gent, op dat moment reeds zes weken lang de verpersoonlijking van stress en hard labeur. Risoul bracht soelaas.

Gepakt en gezakt stapten we die avond onze luxecar op. 's Nachts konden we er genieten van een ware blockbuster, The Family Man. Dit filmpje leerde ons dat de liefde van een vrouw meer waard is dan een slordig miljard (euro) - en dan te bedenken dat men met hetzelfde bedrag ruim aan z'n trekken kan komen in menig catalogi vol Filippijns schoon en Albanees jeugdgeweld.

Na een korte nacht waar 'Ik heb iets in m'n hoofd en het is geen ding.' de meest gebruikte zin was, kwamen we aan in Risoul. Metersdikke sneeuw versperde onze uitgang en de aankomende sneeuwstorm voorspelde ook al niet veel goeds. Vele schachten lachten in hun vuistje want de stalen vuist van de temmer kon hen niet meer bedreigen, dit was echter niet op de aanwezigheid van onze cantor gerekend. Met dreigende blik en bijhorend machtsvertoon maande hij de eerstekan- ners aan de weg vrij te maken. Zo stonden we enkele uren later op een dorre savanne te blinken.

Na de administratieve rompslomp kregen we 's middags ons materiaal in handen. Pietje bewees in korte tijd het nut van verzekeringen - vous êtes un barbare - en ikzelf moest wennen aan de oogverblindende snelheden die ik uit m'n board wist

te schudden. Slechts 3 leden waren getuige van dit nieuwe natuurfenomeen en zij besloten dan ook wijselijk hun mond te houden, aangezien hun beweringen toch maar op een muur van onbegrip zouden stuiten.

In de namiddag hadden we ons een schier onmogelijk doel voor ogen gesteld: het volledige skigebied afschuimen. Maar niets bleek onmogelijk! Twee pistes en enkele glazen glühwein later trokken we ons knusse appartementje binnen. Pieter en Klaas genoten met volle teugen van een voedzame maaltijd uit het brede Knorrgamma -In your face, Comme chez soi- terwijl Wim en ik snode plannen smeden om zo goedkoop mogelijk een deliriumtoestand te bereiken. Belsève bracht redding: een karaktervol rood wijntje met een positieve prijs-kwaliteitsverhouding. Twee uur, 3 flessen en 6 euro later hadden we prijs. Wim durfde als eerste de gedachte waar we allen mee worstelden uit te spreken: "k zien tette". De lokroep van ons bed was groot, maar de drang om La grotte du Yeti in te zegenen was nog groter. Ik geef toe, het getuigde niet van veel verstand, maar toch sliepen we eerst nog een uur.

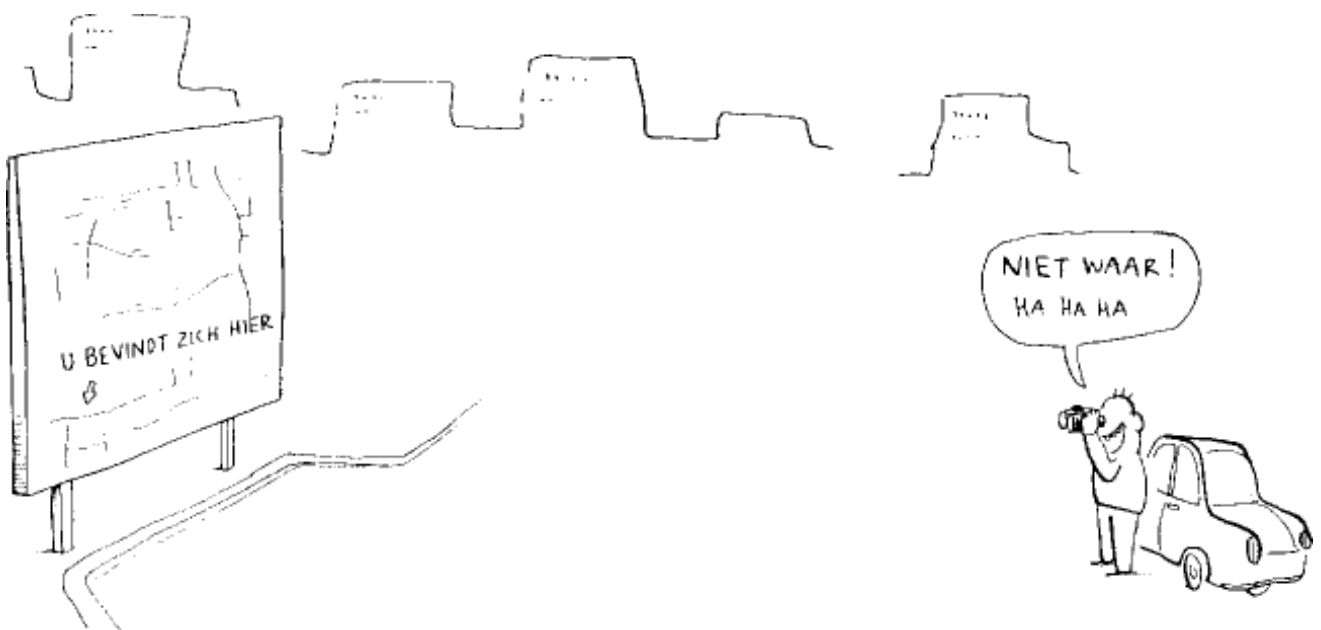

Geradbraakt en met oogjes waar we menig roodoogschilpad mee in ons bed zouden krijgen, stapten we een Vagantsurrogaat binnen. Het werd tijd dat de rode wijn in onze aders plaats maakte voor het blonde gerstennat. Resultaat: een superponerende dronkenschap en Pieter die de zaal meermaals deed opschrikken met vreugdekreten zoals 'k em me nog nooit zoa gamuseerd'. Maar 02.00 closing time en last call for alcohol.

Toch besloten we het feestje verder te zetten in C36. Ons libido was groot, maar een dubbele tongval, spastisch gedans en een onnavolgbare rechte lijn hadden ons verraden. Enkel het groepje blinden dat nog rond dwaalde op de pistes konden we in onze netten strikken. De aanwezigheid

van de redactie behoedde ons voor de toorn van het anaal kanaal, zodat mijn afgang slechts een beperkt publiek had. Nog een speciaal woordje dank aan Beatrijs, Stephanie, Ellen, Evelyn, Elke en Shari -jullie weten wel waarom.

Bram

Revue-dromen

Beste lid van de familie der VGKanen,

Zoals sommigen onder jullie al weten (degene die tenminste naar de presidiumverkiezingen gekomen zijn) heeft Hansj grootse plannen voor volgend jaar. Voor één ervan heb ik jullie steun en medewerking nodig wil het initiatief slagen.

Met name: de "REVUE"

(lees dus a.u.b. verder ook al denk je dat dit niets voor jou is)

Voor de ouderen onder jullie of voor degenen wiens ouders ook geneeskunde in Gent gestudeerd hebben klinkt het woord "REVUE" waarschijnlijk bekend in de oren, al is het nu een bijna uitgestorven begrip binnen de VGK. Ik wil er dan ook een erezaak van maken om de "REVUE" eens af te stoffen, eens terug van oma's zolder halen alvorens hij voor eens en altijd vergeten zou zijn.

Het begon allemaal een goeie vier maand geleden toen ik op de 'oud-presessen avond' tussen allemaal (nu toch al bijna) voorgangers liep die druk bezig waren verhalen uit hun tijd op te dissen. De ene had het over de kleur van (of het afschaffen) van de linten, een ander over harde tijden, enkelen moesten nog eens bij Prof. Emeritus G. Verdonck langs voor een "tweede zit" van het examen interne maar iedereen had het over zijn mooie studententijd. Vele van die verhalen gingen over uitgaan, feesten, den boel op stellen zetten, en vooral niet te vergeten: de "REVUE". In die tijd onlosmakelijk verbonden met de VGK. De REVUE, een klassieker binnen de VGK, was een jaar-

lijkse, en later tweejaarlijkse, show waar de proffen centraal stonden. In lang vervlogen tijden werd de "REVUE" georganiseerd door de laatstejaars maar na het invoeren van de stages werd dit verschoven naar het zesde jaar. Door, voor mij onbekende omstandigheden, is de "REVUE" een kleine tien jaar geleden voor het laatst opgevoerd en daarna nooit meer ...

Wat altijd was was niet meer ... althans voor een aantal jaren hoop ik.

Ik, Hansj, zou immers graag de "REVUE" terug tot leven roepen. Al is het misschien in een ietsie pietsie ander kleedje dan in de 'goeien ouwen tijd'. Vooreerst zou ik van de REVUE een echte grote VGK activiteit willen maken, dit wil zeggen voor iedereen. Iedereen van het eerste tot het zesde jaar zal kunnen meedoen, wat een veel bredere dimensie aan de show kan geven en tevens een brug kan slaan tussen de verschillende jaren. Om alles vlot te laten verlopen zou er een "REVUE - COMITE" moeten opgericht worden met een 10 tal personen die instaan voor de uiteindelijke vormgeving en afwerking van de productie. Hiervoor zou er zich minstens één iemand per jaar moeten aanbieden om in totaal met een groepje van 10 te zijn. Dit comité, zal enerzijds de band vormt met de verschillende jaren en anderzijds instaan voor de uitwerking. Het is dan ook de bedoeling dat deze mensen zich ten volle willen en zullen inzetten voor de show.

Ik wil via deze weg dan ook een oproep doen aan alle mensen van het VGK die ervaring hebben met organiseren, toneel, of wat dan ook of gewoon zin hebben om

mee te werken aan de "HEROPRICHTING VAN DE REVUE" om dit mij zo snel mogelijk te laten weten. Het revue - comité zal dan beslissen "hoe en wat" er te gebeuren staat. Ik hoop dat jullie beseffen dat het redden van de "REVUE" in jullie handen ligt. Als er namelijk niet genoeg interesse is van jullie kant uit, zal het bij een kleine afstofbeurt blijven, en kan de "REVUE" terug naar de zolder tot er binnen 10 jaar misschien nog eens een preses het idee zal opperen om een "REVUE" te organiseren ...

DAAROM:

- Ben je geneeskunde student
- Ben je man of vrouw (of trans)
- Ben je ambitieus
- Heb je zin voor samenwerking
- Heb je geen of veel vrienden
- Wil je iets in je leven bereiken
- ...

STEL JE DAN KANDIDAAT OM MEE TE WERKEN AAN DE
!!! HEROPRICHTING VAN DE REVUE !!!

Doe dit via: é-mail en stuur een berichtje naar: hansvanderbracht@hotmail.com en vermeld of je wil meespelen of wil meehelpen organiseren, maar vergeet vooral niet: zonder jullie lukt het niet. Samen kunnen we een oude traditie van onder het stof halen en een spetterend evenement brengen waar de VGK al zijn krachten zal bundelen. Ik denk dat dit een ultieme gelegenheid is om binnen de VGK een nog hechtere band te scheppen dan er al is en aan de buitenwereld, en onze voorgangers, te tonen dat de VGK leeft en nog steeds de meest grootse studentenclub van Gent is ... waar vriendschap belangrijker is dan concurrentie ...

Je bijna opper VGKaan,

Hansj

Open van maandag tot vrijdag van 9 tot 18.30 uur

Uw Sandwichbar & IJsbar

TAKE A BITE

Zwijnaardsestwg 488

9000 Gent

tel. & fax: 09/222.43.17

GSM: 0496/50.36.56

Anaal kanaal

Sinds ze gedoopt is gaat Shari (3k) steeds meer de perverse toer op. Tijdens de tutorial erectiele dysfunctie: Kristof: "Shari heeft al die smoesjes al eens gehoord." Shari: "Nee jong, bij mij blijft geen enkele penis slap." @@@ Wolfke Kots deed na de massacantus zijn bijnaam nog eens alle eer aan. Het bed van vriendin en jaarredactrice Isabelle was het slachtoffer. Er is nu een groot gat in gebrand door Thomas' uiterst zure maagsappen (pH= 0,01). @@@ Op de massacantus was Mwaba ook weer eens actief. Shari was zijn slachtoffer. Op het oudejaarsbal deden ze het nog eens over. Sjon was eveneens behoorlijk actief (tot driemaal toe) op die oudejaarsnacht. Meer uitleg is bij Sophie L. en Sofie Rogge te verkrijgen. @@@ Ook de schachten lieten op de massacantus van zich spreken. Toenga bekende dat hij wel eens graag in zijn kont gepakt wordt en Alexander kwijlde er Katrien de ganse avond onder. De verdere escapades zijn ons ontsnapt wegens een overmaat aan rood alcoholisch vocht. @@@ Een andere schacht, Pieter (1k, zie vorige anaal kanaals) vond weeral een ander slachtoffer: Lynn uit bestuurskunde deelde onlangs met hem het bed. Het ging even beter met die jongen toen hij met Ine een deftig leven probeerde uit te bouwen. Helaas verprutste hij het weer na de ontgroening door haar zowel met Nele als met Greet te bedriegen. @@@ Kroegentocht 2e proef/ stop/ drinken, lul- len, leute/ stop/ muilen, seks, vatzige seks/ Koen V, Cassandra, een lul, Sofie, Kevin, Carolien. @@@ Dan het hoofdstuk 'Skireis' en dan hebben we het niet over de vele breuken. @@@ Op de lift vertelde Inge uitgebreid hoe ze haar lief kan opgeilen. We

vragen ons af of het met Dennis ook zo verliep. @@@ Klaas, die uiterst knappe en guitige hoofdredacteur uit derde kan vond daar in het verre Risoul ook zijn geluk bij Clarisse (1k). @@@ De Yeti-bar werkte inderdaad wel aanstekelijk, want ook Elke (3k) kreeg haar bak Heineken vol. Een zekere Bas uit Nederland mocht er genieten van haar gastvrijheid. @@@ Karel (1p) probeerde zijn bak Westmalle ook vol te krijgen, maar struikelde echter bij de drieëntwintigste pint. @@@ Isabel (3k), je weet niet wat je hebt laten schieten! @@@ Niels (1k) besloot ook maar eens een lief te zoeken. In Gent vond hij die niet, dus kwam hij maar met een Leuvense blonde terug uit Risoul. @@@ Jaap (1k) liet ook zijn seksuele voorkeuren zien. Of hij nu ginder in Risoul al dan niet met Freekje (1k) heeft gevreën weten we niet. Dat hij van plasseks houdt weten we wel, hé Jaappies. @@@ Freekje maakte het trouwens net na de skireis uit met haar lief. @@@ Wat in Risoul voor Piet nog niet lukte, lukte hem wel enkele dagen later: Evelyne (1k) binnendraaien. @@@ Wat op de afscheidsfuij van Yves eveneens ontluikte, was de romance tussen Donald en Sophie (beiden 1k), tot grote spijt van enkele niet nader vernoemde individuen. @@@ En de koppeltjeskermis in eerste kan gaat nog verder. @@@ Frederiek en Anneleen probeerden het ook eens met elkaar. @@@ Op de lunchcactus achtte Yana (1k) de tijd rijp om eens met Jaap te vrijen. Even later vluchtte ze naar Clarisses slaapkamer, waar ze als een blok in slaap viel. @@@ Toenga is volgens zijn jaargenoten misschien wel de knapste eerstekanner of mooiste mannelijke schacht, maar toch kan hij niet aan een deftig lief geraken:

Toenga verloor de weddenschap 'Wie vindt er het eerst een lief?' @@@ Na zijn ontgroening lukte het dan toch bij medeschacht Greet. @@@ Op het galabal was het ook weeral van dat. Thomas Web probeerde al de hele avond aan te pappen met een blonde schone van de VBK. Het lief to be van Web werd echter het lief to Byn. @@@ Caroline Schelstraete maakte de boot ook onveilig door er heftig te keer te gaan met Ben (2k). @@@ Véronique M. (3k) vond op die boot ook ware liefde bij een zekere Wouter. @@@ Op de paasshow probeerde Isabel C. (3k) de hele tijd Kristof (beliching) te imponeren. @@@ Zonder succes. @@@ Christine (3k) en Hans (3k) wel. Ze zaten er in auditorium 1 van de Ledeganck elk behoorlijk vunzig met hun liefje te muilen terwijl er dringend gerepeteerd moest worden. @@@ Het werd toen ook duidelijk dat Shari steeds reetveters draagt. @@@ Evert Lakiere, de broer van Eva (3k), was blijkbaar erg onder de indruk van Femkes danskunsten op die paasshow. @@@ Femke viel even later voor zijn charmes. @@@ SWISS en SWOP hebben het blijkbaar voor oudere gasten. @@@ Tijdens de show kreeg Pieter H. (3k) een fiets tegen zijn kop. @@@ Een week later kreeg ook Wim - Vanda Vanda- Brabant tijdens de verbroederingscantus iets tegen zijn kop: een kruk van een boze boer. @@@ Op die cantus zat Wouter Willaert behoorlijk te geilen op heisse Heidi (2k). @@@ Pieter-jan liet de voorbije weken ook van zich spreken. @@@ Op diezelfde verbroederingscantus deelde hij zijn speeksel met zowel Nele van de Farma als met iemand van de diergeneeskunde; hij had een romantische date met Freekje (1k); op de dag voor de paasshow reed hij een hond dood in de Sint-Pieters-Nieuwstraat tijdens een helse rit om Sophies botten en op de K12 krijgt hij geregeld last van ongewild

erecties. @@@ Begrijpe wie begrijpe kan. @@@ Thomas Malfait (1P) vond dat de banden met Diepenbeek wat mochten versterkt worden. Isabelle van Limburg (ook 1P) is de ongelukkige. @@@ Stephen Van Meerbeek en Isabel Boekenhove (alle twee eerste proef) vrijen met elkaar. Vorig jaar had hij nochtans nog toegegeven dat hij het niet zo voor de vrouwen had, aldus zijn jaargenoten. @@@ Stephanie DG (3k) heeft een rijke ambulancier aan de haak geslagen. @@@ Bert Callewaert gaat deze zomer naar Afrika omdat hij daar aan vrij goedkope seks kan geraken. Dat heeft hij zelf verteld in een zatte bui. @@@ We kregen ook nog te horen dat Vinciane V. (1p) en Geronimo van Big Brother al een tijdje een koppel vormen. @@@ Jacob toonde eerder al de weg naar Big Brotherhuis bewoonsters. @@@ Pascal (2p) had tijdens zijn stage wat probleempjes om het juiste gaatje te vinden voor een lavement. Nog nooit is een baby er zo makkelijk uitgegleden tijdens een bevalling. @@@ Wim en Evi kenden de voorbije week ook wat angstige momenten. Eva Verschuieren droomde dat Evi zwanger was. Aangezien Eva wel vaker visioenen krijgt en Evi haar regels maar niet kreeg, zat de schrik er goed in. Vijf dagen te laat werd duidelijk dat Evi toch niet zwanger was. @@@ En dat meisje is zo tuk op kleine kindjes. @@@ Tot slot nog een wanhopig berichtje uit eerste kan: "Wie is Charlotte? Een jongen uit eerste kan heeft een brief gekregen van een bepaalde Charlotte met vrij persoonlijke uitspraken. Kunnen jullie hem helpen met de zoektocht naar zijn ware liefde?" @@@ Blijven doorgaan, jongens @@@ Volgende keer drie bladzijden! @@@

Egg-standing day

Gisteren begon de lente. Wij van de redactie en ongetwijfeld ook enkele lezers onder jullie zijn op die dag lastig gevallen door ene Bart Poppe die kwam aandraven met het bizarre verhaal dat het op die dag (ook wel de equinox geheten omdat de nacht precies even lang duurt als de dag) mogelijk is om een ei recht te zetten op een plat oppervlak en dat het om twaalf uur 's nachts zou omvallen. Met enige argwaan ging uw redactie op zoek naar de waarheid en het duurde niet lang eer we vonden dat we hier te maken hebben met een kanjer van een astronomische misvatting. De echte waarheid is dat het op elke dag van het jaar even gemakkelijk of moeilijk is om een ei recht te zetten. Probeer zelf maar (als je niets interessanter te doen hebt natuurlijk). De oorsprong van de legende ligt in China waar men ooit het verhaal lanceerde dat men op de 1e dag van de lente gemakkelijker een ei kon recht zetten. Nu is het zo dat de lente toen in China 6 weken vroeger begon dan de lente hier nu begint. Een eerste reden om te gaan twifelen. We doen verder. Als het iets te maken zou hebben met de gelijke duur van dag en nacht zou je even gemakkelijk een ei moeten kunnen rechtzetten op de eerste dag van de herfst. Sommigen beweren ook dat het is omdat de vector van de zwaartekracht van de zon en van de aarde op dezelfde lijn liggen. Bullshit. Op gelijk welke dag (zelfs uur, minuut of seconde) van het jaar zijn er twee plaatsen op aarde (op de as door het centrum van de aarde en van de zon) waar de inwerkende zwaartekrachten van aarde en zon op één lijn liggen. Dus elke dag zou je dan wel ergens een ei kunnen rechtzetten. Tot slot nog dit: een ei is altijd heel moeilijk recht te zetten omdat de dooier, die een ander soortelijk gewicht heeft dan het eiwit vrijwel nooit in het midden van het ei zit. Met veel geduld kan het echter wel lukken en wel omdat het oppervlak van een ei niet volledig egaal is maar bestaat uit kleine bobbeltjes die ervoor zorgen dat het oppervlak eigenlijk bestaat uit allemaal veelhoekige veldjes met op elke hoek een kleine verhevenheid.

Zij die nog meer willen lezen over deze dwaze legende kunnen surfen naar www.badastronomy.com waar trouwens nog heel wat links staan naar wetenschappelijk gefundeerde pagina's omtrent het fenomeen.

Colofon

Het Spiegelken is een uitgave van de Vlaamse Geneeskundige Kring. Het verschijnt ongeveer maandelijks, behoudens onvoorziene omstandigheden... Het Spiegelken heeft een samenwerkingsverband met Le Mirroir, Das Spiegelken, El Spigalo.

Contactadressen

VGK - Het Spiegelken
UZ Gent
De Pintelaan 185 bus OB3
B-9000 Gent
België

redactie@vgk.rug.ac.be

Artikels of onderwerpen zijn steeds welkom. De redactie behoudt zich echter wel het recht om artikels niet of gedeeltelijk te publiceren. U kan uw artikels ook komen binnenbrengen in het nieuwe redactielokaal, lokaal O11 blok A. U kan ze natuurlijk ook rechtstreeks in onze handen stoppen.

Redactie

Hoofdredacteurs:
Pieter Maerten
Klaas Vercruysse

redactie@vgk.rug.ac.be
Fanmail wordt binnen de 7 dagen beantwoord.

Abonnementen

Losse verkoop : 120 BEF
Jaarabonnement (8 uitgaven):
1500 BEF + verzendingskosten

Bijzondere dank aan

Thomas Web, Wouter Huvenne, Isabelle Debergh, Kevin De Cock, Dirk Lafaut, Saskia Wille, Servaas Bingé, Wim Delva, Hans Delva, Korneel Vrijbosch, Koen Catheris, Bram Dewulf, Hansj Hyperactievekernikopf, Joeri Verschelde, Eva Van Braeckel, Piet Van Damme, Sjakie en het hele praesidium voor de goede zorgen.

Bank J. Van Breda & Co

Enkel voor ondernemers en vrije beroepen

docentes

STUDIEBEGELEIDING
REPETITORENKANTOOR

- ▲ Strikt individuele begeleiding voor probleemvakken door een ervaren repetitor
- ▲ Permanente evaluatie van oefeningen en toetsen met behulp van examenvragen
- ▲ Aanleren van een degelijke studiemethode, het maken van schema's, samenvattingen, enz
- ▲ Studentvriendelijke prijzen

Het secretariaat is elke werkdag geopend van 14 u tot 19 u, uitgezonderd op donderdag

Nieuw adres : Spiegelhofstraat 78 te 9000 Gent
(voorheen Keizer Karelstraat)

☎ 09/233.67.25 — ✉ Docentes@skynet.be

Swift woekreens naar <http://www.docentes.com>